

PUBLISHED BY TRIGLAV PTY. LTD.
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 6

AVGUST — 1976

No./ŠTEV. 22.

CANKARJEV KIP NA POTI V AVSTRALIJO

NAJ BI SLOVENSKA MLADINA V SYDNEYU DOBILA V KIPU SPODBUDO, DA SE BO SEZNANJALA S CANKARJEM IN NJEGOVIM DELOM IN DA BI SE JI HKRATI S TEM VZBUDILA ŽELJA TUDI PO DRUGIH PRIDOBITVAH SLOVENSKE LITERATURE

Posvetilo Draga Seligerja, predsednika Slovenske Izseljenske Matice, ob izročitvi.

Zastopniki Triglava
si ogledjujejo kip,
skrajno desni kipar
prof. Zdenko Kalin.

NAŠ ETNIČNI RADIO

Etnične radijske oddaje so nam po enoletnem rednem oddajanju postale del naše vsakdanjosti. Vsak večer imamo enourno oddajo v enem od jugoslovanskih jezikov, po mili volji pa lahko poslušamo tudi pesmi tistih narodov, odkoder prihajajo naseljenci. Naša slovenska oddaja je v sklopu štirih jugoslovanskih in pride na vrsto vsak četrti dan.

Po enem letu so torej te oddaje še vedno tu. Dvakrat se je doba podaljšala, ker jim ni bilo mogoče dati dokončne oblike. Predstavniki ene in druge stranke so nam zagotovili njih obstoj. Toda danes, en mesec pred koncem tretjega obdobja, se pa še vedno prav malo ve, kako bo v prihodnosti. Tisti, ki imajo ključ od tega, bodo morali upoštevati ogromno množico tistih, ki jim te oddaje nekaj pomenijo.

Do sedaj smo govorili le o poskusnih oddajah, o takšnih oddajah, kjer naj bi se bodoči sodelavci pripravili na kasnejše bolj zahtevno delo. Po splošni sodbi so v teh pripravah povsem uspeli. V naše domove nam prinašajo žive stike z nekim dogajanjem. Beseda in pesem preko radia napravita namreč povsem drugačen vtis. Včasih, ob lepi pesmi in ob spominu na rojstno domovino, si poslušalci obrišejo tudi solzne oči. Ko pa se srečajo, se pogovarjajo o tem in onem, kar so slišali, pri-

poročajo še to in ono, pohvalijo in pogrājajo. Oddajo so torej doživeli. To pa je velika dragocenost, ki jim jo radijski sodelavci nudijo.

Poslušalcu pa se oddaje še bolj približajo, če ga tudi obveščajo o dogodkih v njegovem okolju in pa v širnem svetu. Mnogo tega se zve preko avstralskega radia in tiska, a tisto, kar naše ljudi še posebno zanima, pa le preko radijske oddaje. Zato je treba pohvaliti vodstvo, da nam redno poroča o dogodkih med nami, kakor tudi iz ostalega sveta, posebno iz stare domovine Slovenije in vse Jugoslavije. Nekateri sicer v tem vidijo jugoslovansko propagando. Da bi pa novice obklestili, pa le ne gre, saj resnica še ni propaganda! Ako so nekeje v Sloveniji v počastitev državnega praznika odprli novo cesto ali tovarno, je to treba tudi tako povedati, ne pa izpustiti tisti "v počastitev". Je le preveč naših rojakov ki vsako leto odletijo domov na obisk in mislim, da bi prav pred njimi močno trpel ugled tistih, ki bi obkleščene novice posredovali.

Novonaseljenci, Slovenci in drugi, smo torej sprejeli etnične oddaje v svoje domove, v svoje življenje. Z

ukinitvijo bi nastala prevelika vrzel, da se ne bi prav nič čutilo v canberrskem parlamentu. Zato kar z zaupanjem pričakujemo novih napotkov. Oddaje bodo ostale, tako so nam obljubili, ne vemo pa le, pod kakšno upravo.

S.P.

TEKMOVANJE NEZNANIH TALENTOV

26. oktobra letos bo v Town Hallu v Sydneyu nagradno tekmovanje neznanih talentov amaterjev kot pevcev, glasbenikov, humoristov, igralcev in recitatorjev. V poštev pridejo samo tisti, ki še nikoli niso nastopili v širši javnosti (klubih, restavracijah itd.)

Avdicija bo 26. septembra v Town Hallu v Newtownu. Sodelujejo društva Ilinden, Jugoslovansko-Avstralsko društvo Chatswood, Jugoslovansko-Avstralsko društvo Newtown in klub Triglav.

Prijave sprejema g. Peter Kropce in to samo do avdicije.

Podobno tekmovanje bo tudi kasneje v Melbourneu.

VSENAJBOLŠE

OČETOM

ZA NJIHOV

PRAZNIK!

REORGANIZACIJA

NAŠIH MOČI

Sprememba pri urejevanju "Triglava" ne pomeni mnogo. Le to, da bomo na poti, ki mso si jo zastavili že pred petimi leti, še bolj krepko delali. V minulih letih, posebno pa še v ustanovitvi šole in sodelovanjem pri radiju, se je naše delovanje tako razmahnilo, da je bilo uspešno delo že ogroženo. Majhna peščina ljudi je le s težavo obvladovala dejavnosti na kulturnem, družabnem in gospodarskem področju. S časom so pristopili novi in se spoznali s potrebnim delovanjem v organizaciji. Bilo bi zgrešeno, da ne bi del bremena prepustili novim silam, ki vse bolj čutijo, da so žrtve in trud za naše lepe skupne ideale poplačane le z našim lastnim zadovoljstvom. Spremembe pri časopisu pomenijo torej samo reorganizacijo naših moči.

S prevzemom odgovornosti za vsebino našega lista se zavedam, da mi bo pri tem potrebna velika mera rahločutnosti in potrpljenja. List bo ne samo opisovalec dogodkov, ampak tudi idejni kašipot; tako kot je bil do sedaj. Nič zato, če bo nekaterim trn v peti.

Ob mislih na prve izide si ne morem kaj, da ne bi pomislil tudi na tista društva širom Avstralije, pri katerih so vznikle iste želje, isti ideali: kulturno-družabno druženje naših izseljencev in srkanje kulturnih dobrin našega naroda doma v Sloveniji. A ne samo tistih kulturnih dobrin do leta 1945, pač pa tudi kasnejših, saj vendar hočemo biti živ del slovenskega naroda. Ko so prve številjke dosegle bralce, smo kmalu spoznali, da nas je več, da nas je mnogo. Potrebna nam je bila poveza. In to je bil naš list. Naj ostane to še vnaprej!

Prejšnjemu uredniku g. Čuješu pa se želim zahvaliti za zastavljeno delo. Sedaj, ko ga delo pri časopisu ne veže več, se bo lažje posvetil radiju in šoli in morda še čemu. Prepričan sem, da se mu bo nekoč nekdo zahvalil tudi za to. Naša naloga je namreč, da nekeje poprimemo, okrepimo in izboljšamo. Vem, da mu bo to najlepše plačilo. On pa bo potem pioniril dalje...

V veliko pomoč mi bo nov uredniški odbor. Zaradi boljšega vsklajevanja vsebine si bomo morali razporediti delo. Trdno sem prepričan, da bomo s skupnimi močmi nudili Slovencem v Avstraliji takšen časopis, da jih bo zanimal in jim krepil narodno zavest in ponos.

Stane Petkovšek, urednik

NOVICE IZ DOMOVINE

OBISKALI SMO POSOČJE

Veliko smo slišali in čitali o škodi, ki jo je napravil potres v Posočju. Vsa poročila pa nas niso dovolj pripravila na dejansko sliko, ki smo jo videli, ko smo te kraje obiskali.

Vozili smo se po poti iz Tolmina proti Kobaridu in potem dalje mimo Srpenice in Žage proti Bovcu. Že v Tolminu so nam povedali, da Tolmin na videz ni bil veliko prizadet, saj ni nikjer videti porušene hiše, odkritih streh ali manjkajočih vogalov, kot jih vidimo v drugih krajih, vendar pa so bile v Tolminu zaprte tri šole, od katerih bo dve mogoče popraviti za silo, tretja pa je preveč razrahljana in jo bo treba podreti. Tudi zavod s posebno šolo, kjer se šola invalidna in umsko slabše razvita mladina, je bil prizadet. Da bi te probleme rešili, so pospešili gradnjo šolskega centra, kjer bi se lahko združile vse šole.

V Kobaridu nam je sredi mesta zaprl pot visok plot. Tam je v cesti nastala velika razpoka in zgradbe naokrog so se porušile. Sledili smo puščicam, ki so nekazovale obvoz in se znašli sredi Kobarida. Zgradba občine je bila od vseh strani obložena z deskami in podprta z debelimi oporniki. Na vseh hišah naokrog so bili križi: rdeči, rumeni in zeleni. "Zelen križ pomeni, da je hiša poškodovana, vendar se jo da popraviti in ljudje lahko medtem še živijo v njej," so nam pojasnili domačini. Če pa je križ rdeč, jej, jej," je človek zmajal z glavo in vzdihnil: "Podreti bo treba hišo in nihče ne sme biti v njej, ker je živlensko nevarna. In pogledajte, koliko je takih!" Gledali smo naokrog. In res, ko bolje pogledaš, vsepovsod so rdeči križi. "Hiše še stojе in ni jim videti, da jih bo treba podreti," sem rekla. "O, to bi morali videti od znotraj!" so nam odvrnili.

Peljali smo se dalje proti Bovcu po čudovito lepi dolini. Ustavili smo se v vasi ob cesti. Na tabli na začetku vasi piše Srpenica. Pred lepo dvonadstropno hišo, ki je čista podoba premožne slovenske gostilne, sem izvelkla fotoaparata. Od karavana za hišo je prišel starejši moški in nas pozdravil. "Iz Avstralije smo," sem mu pojasnila, "Zanima nas, kako izgledajo stvari tukaj..." "Ja, brali smo v časopisih, da ste zbiralili pomoč za nas," je pokimal. Grenak nasmech mu je šinil čez obraz: "Saj namen je dober in lep... Ali hočete pogledati? To je bila moja hiša," nam je pokazal na ponosno zgradbo zraven nas. Stopili smo skozi visoka obokana vrata. Bila je res lepa hiša: visoke sobe z visokimi okni, široke stopnice v višja nadstropnja, a v debelih stenah za pest široke razpoke, stropi so viseli vrti in po lepo pobeljenih stenah so tekli umazani rjavi curki dežja skozi razdrto streho. Možaku so tekale debele solze po licih in menil tudi. "Vse življenje..." je vzdihnil, "Sedaj sem star. V službo hodim in majhno plačo imam. Kredit, ki ga lahko dobim na svojo plačo, ne bo nikoli dovolj velik. Moral bom biti zadovoljen, čem bom sploh imel streho

nad glavno, ne pa hišo kot je bila ta." Še enkrat je s pogledom objel raztrgane pode in porušene stopnice in s sklonjeno glavo zapustil hišo. "Kaj vam ne bodo dali nobene pomoči?" sem mu sledila na cesto, "Kaj pa ves denar, ki se zbira doma in v tujini za pomoč prizadetim?" "Seveda se zbira denar," je rekel, "vendar prve bodo na vrsti bolnišnice, zdravstveni domovi, šole in druge javne zgradbe." Iz karavana za hišo je prišla mlada žena z dojenčkom v naročju. "Saj so nam veliko pomagali," je rekla, "v nekaj urah je bila tu vojska z vsem potrebnim in iz vse države so poslali karavane in šotore. Mi smo zaradi otroka prvi dobi-

Obnova se je pričela

Foto: M. Smuk

li karavan in sedaj kar gre. Ampak ko bo zima..."

Okrog nas se je zbrala cela gruča ljudi in vsi so hoteli govoriti. Res je težko. Najprej je prišla pomoč kar hitro, počistili so ruševine, pomagali ljudem, da so se nastanili v zasilnih bivališčih, pomagali so tudi popraviti hiše, ki so bile manj poškodovane, prišla je komisija, ki je klasificirala poškodovane hiše, potem se je pa ustavilo. Kar je bilo mogoče napraviti z nestrokovno delovno silo, s pomočjo vojske in prostovoljcev, je bilo napravljenega. Manjka pa strokovnih delavcev. Da se strokovno popravi na pol porušena hiša, je treba tesarjev in zidarjev, ne samo pridnih rok, ki pa ne vedo, kaj delajo. Za tako lahko čakaš po več mesecev, če hočeš, da ti nekdo napravi cementne stopnice. Koliko časa bo potrebno, da se bo našlo dovolj ljudi, da bodo mogli na novo izgraditi cela naselja, ki so bila porušena, ali ki jih je treba porušiti. Vsi so vedeli, da se pomoč zbira. Vsi zaposleni ljudje so prispevali svoj enodnevni zaslužek za pomoč prizadetim po potresu. Na žalost pa ima prav ta del Slovenije poseben sestav prebivalstva, ki težki položaj še otežuje. Velik del mladih in delazmožnih ljudi iz teh krajev se je namreč odselilo v mesta in dolino. Tako je prav v teh prizadetih hribih in dolinah ostalo veliko starih ljudi in upokojencev, ki nimajo zaslužka in so zato v celoti odvisni od družbene pomoči. Od teh ljudi tudi ni mogoče pričakovati, da se bodo sa-

mi lotili popraviljanja svojih domov, vkolikor se jih sploh še da popraviti. Tako stanje je zahtevalo posebne raziskave in posebna merila za razdeljevanje pomoči tistim, ki nimajo nobenih sredstev. Dejanska škoda in potrebe so tako velike, da so vsi do sedaj zbrani prispevki le kaplja v morje.

V naslednji vasi na naši poti smo videli več aktivnosti. Ob vsaki hiši je stal karavan, kar je pomenilo, da nobena hiša ni primerna za stanovanje, vendar so se pri mnogih hišah že lotili dela. Dovolj je, če sta v vasi eden ali dva človeka, ki vesta, kaj je treba napraviti in potem ljudje pomagajo drug drugemu. Prav v Žagi je bila močno poškodovana tudi cesta, v kateri je zazijala nad sto metrov dolga razpoka in novogoriško cestno podjetje se je krepko lotilo dela. Večja popravila cest so potrebna v vsem potresnem območju. In če k temu prištejemo še razrahljane mostove, zemeljske plazove z visokih hribov na obeh straneh, porušene nasipe in razrahljane jezove na rekah, potem lahko vidimo, da ima vsak, ki se je lotil obnove v teh krajih, pred seboj izredno težko nalogo. Odbor za ugotavljanje škode in odpravo posledic potresa v Tolminu je povabil vse gradbene delovne organizacije in Združenja Slovenije naj čim prej organizirajo gradbišča in začno z obnovo od potresa poškodovanih hiš na Tolminskem in drugod. Gradbene organizacije so se temu pozivu odzvale in so si med seboj že razdelila območja, katera nameravajo prevzeti. Dela bo veliko, saj bo treba do zime popraviti nad 4400 hiš. Nekaj nad 700 hiš, ki jih je treba porušiti pa bo moralo počakati, saj od njihovega takojšnjega rušenja ne bi bilo nobene neposredne koristi.

Vsi zaposleni ljudje s stalnim bivališčem na tem območju lahko dobe od Ljubljanske banke kredit v višini škode, ki je bila ugotovljena na njihovih bivališčih. Ta kredit, na katerega je treba plačati samo zelo nizke obresti, je treba odplačevati se le po letu 1980. Mnogo ljudi, ki pa niso kreditno sposobni, pa bodo prejeli pomoč brez obveznosti vračila. Višina te pomoči je odvisna od višine dohodkov na družinskega člana v posamezni družini.

Kljub velikemu trudu in delu pa je v teh krajih še mnogo ljudi, ki s strahom in skrbjo pričakujejo prihajajočo zimo. MARTA SMUK

NOV SLOVENSKI FILM "IDEALIST"

Na puljskem festivalu jugoslovanskega filma so prikazovali tudi nov slovenski film Idealist po romanu Ivana Cankarja. Film je režiral Igor Pretnar, na festivalu pa je prejel "Veliko zlato areno". Nagrajenih je bilo tudi precej posameznikov. V tem Cankarjevem letu bi bilo zelo lepo, da bi ta film predvajali tudi po naših društvih v Avstraliji, saj mora biti zanimiv ne le po zgodbi, pač pa tudi po tem, kako je zgodba dramatisirana za filmsko platno.

POMOČ SLOVENIJI IZ DRUGIH REPUBLIK

Kakor so Slovenci priskočili na pomoč drugim Republikam, ko so bile prizadete s potresom kot Skopje, Banja Luka in Makarska, tako so sedaj druge republike priskočile na pomoč Sloveniji. Predstavniki posameznih republik so ponudili prevzeti stroške za izgradnjo ali obnovo posameznih šol v prizadetih območjih. Dogovorjeno, je bilo, da bo Makedonija financirala izgradnjo nove šole v Breginju. Šola bo imela štiri učilnice, dva oddelka za otroški vrtec s pritklinami in večji prostor za družabno in kulturno življenje tega kraja.

Predstavniki Hrvatske so se odločili prevzeti gradnjo šole v Bovcu z dvanajstimi oddelki za 306 otrok v eni izmeni, medtem ko bo Bosna in Hercegovina prevzela gradnjo posebne šole v Novi Gorici. Dogovori z ostalimi republikami so še v teku.

MS.

DOHODEK IZ TURIZMA SE PŘIBLIŽUJE ZAŽELENI MEJI

BEOGRAD — Jugoslovanski turizem se počasi, toda zanesljivo približuje zaželeni meji — milijardi dolarjev deviznega dohodka. Podatki o letošnji sezoni kažejo, da bo do konca leta v turizmu iztrženih več kot 850 milijonov dolarjev. S tem bi, upoštevajoč še dohodek iz prometnih storitev in tiste devize, ki gre do mimo uradnih menjalnic, letošnji devizni dohodek že presegel milijardo dolarjev. V prvih sedmih mesecih letos ga je bilo za kakšno desetino več kot v enakem času lani.

Jugoslavija lahko sprejme zdaj kakšen milijon turistov na enkrat, s čimer se uvršča med razvite evropske države.

POL MILJONA OBISKOVALCEV V POSTOJNSKI JAMI

POSTOJNA — Postojnska jama sodi med največje evropske turistične zanimivosti, o čemer pričča tudi pol milijona letošnjih obiskovalcev. V avgustu so imeli vsak dan kar po 9 tisoč obiskovalcev, med njimi je bilo največ Nemcev, Nizozemcev, Avstrijcev in Italijanov.

DESETTISOČI POTNIK NA MARIBORSKEM LETALIŠČU

MARIBOR — Z mariborskega letališča je poletel desettisoči potnik, odkar so pred slabimi trem meseci odprli aerodrom v Slivnici.

Največje zanimanje je za polete v Dubrovnik in Split, nekoliko slabše so zasedena letala proti Beogradu. Iz Maribora je doslej poletelo tudi precej avstrijskih turistov. Do konca leta računajo, da bo število potnikov naraslo na 60.000. Prvega oktobra bo prvič poletelo letalo proti Stuttgartu.

NAROD SI BO PISAL SODBO SAM

TEMELJ ŽE STOJI

Pred kratkim sta se sešla arhitekt ing. Ivan Žigon in podpredsednik kluba Triglav g. Karlo Samsa, ki je prevzel gradnjo poramide, na kateri bo poprsje Kalinovega Cankarja, ki ga je predsednik kluba g. Emil Kukovec v Ljubljani v našem imenu prevzel od Slovenske izseljenske matice. Poprsje so si v ateljeju kiparja Zdenka Kalina ogledali tudi voditeljica Triglavske dopolnilne šole gospa Ličan v imenu šolske mladine, gospod Milan Ličan v imenu Triglavskega članstva in odbornica Triglava gđ. Marta Smuk v imenu vodstva Triglavskih organizacij. Vsi so se ob vrtni o poprsju in o umetniku izredno povoljno izrazili.

Razgovor med arhitektom in gradbenikom je razjasnil vse dvome in zapredke in tako smo pričeli z delom. Danilo Šajn je z navdušenjem izkopal jamo za cementno osnovo spomenika in tako se je začelo. Na pomoč sta priskočila tudi g. Joža Grča, ki bo za spomenik izdelal potrebne črke napisa in g. Jože Samsa, ki bo izdelal plošče z imeni darovalcev, ki bodo pritrjene v vznožje piramide. Zdaj potrebujemo še prostovoljce, ki bodo pri delu pomagali in pa denarne prispevke (še \$1000.00) za nakup potrebnega materiala.

Darila bomo sprejemali do 1. oktobra 1976. Pošljete jih lahko na naslov: Rosana JURIŠEVIČ, 23 Franklin Rd., MOOREBANK, N.S.W., 2170.

Vsi, ki pri postavitvi spomenika sodelujejo, opravljajo svoje delo iz ljubezni do slovenstva. Plačan ne bo nihče, zato vas vabimo, da tudi ostali sodelujete in po svoji moči pomagate, oziroma prispevate v denarju.

CANKARJEV TABOR

Cankarjevo leto bomo zaključili z nastopom šolarjev Triglavske dopolnilne šole in moškega pevskega zbora v nedeljo 19. decembra 1976 popoldne (okrog 5h, da ne bo prevroče) na Triglavu v Sydneyu. Upamo, da bomo imeli na ta dan Triglavu zbrane zastopnike vseh slovenskih organizacij v Avstraliji in vsaj tisoč rojakov. Želimo, da bi bil CANKARJEV TABOR izraz skupnosti slovenske miselnosti v Avstraliji, dan slovenske kulture v najčistejšem smislu besede!

Uvod v tabor bo teden klubske aktivnosti in kulturnih prireditev, ki jih bo določil in organiziral poseben koordinacijski odbor triglavskih organizacij. Upamo, da bomo imeli v petek (17. dec) Cankarjev kulturni večer, v katerem bo pred Cankarjevo igro HLAPCI zapel tudi naš pevski zbor. Vaje za igro, ki jo režira g. Korl Dolenc so že v teku in upamo, da bo doživela lepo krstno predstavo v Avstraliji. Za naslednji dan pa je pripravljen na "Triglavu" jugoslovanski piknik s kratkim kulturnim nastopom organizacij ostalih jugoslovanskih narodov.

Ker bo takrat v Sydneyu velika potreba po prenočiščih in ker bi želeli pomagati rojakom, ki bodo na tabor prišli od zelo oddaljenih krajev, vas že sedaj prosimo, da nam

SVEČAN PREVZEM CANKARJEVEGA KIPA

V začetku avgusta je bila v prostorih Slovenske Izseljenske Matice v Ljubljani majhna svečanost, na kateri so zastopnik slovenskega kluba Triglav iz Sydney prevzeli iz rok predsednika Slovenske Izseljenske Matice Draga Seligerja kip Ivana Cankarja, ki je namenjen za spomenik na triglavski zemlji v Sydneyu. Pri svečanosti so bili navzoči predstavniki Slovenske Izseljenske Matice, Profesor Zdenko Kalin, ki je kip izdelal, urednik Rodne Grude Jože Prešeren, učiteljica slovenske šole v Melbourne Ivanka Škof, zastopniki Radia in Televizije Ljubljana, in tiska in zastopniki kluba Triglav. Drago Seliger je v imenu Matice z veseljem in ponosom predal kip našega velikega pisatelja predsedniku kluba Triglav Emilu Kukovcu z željo, naj bi ta kip predstavljal več kot samo spomin na domovino. Želel je, naj bi slovenska mladina v Sydneyu videla v kipu spodbudo, da se bodo seznanjali s Cankarjem in njegovim delom in da bi se jim hkrati s tem vzbudila želja tudi po drugih pridobitvah slovenske literature.

Profesor Kalin, ki je kip izdelal, je eden najpomembnejših kiparjev v naši ožji in širši domovini. Njegova dela lahko najdemo vsepovsod, v domovini in na tujem. Profesor Kalin je ob tej priložnosti izrazil svoje veselje in ponos, da lahko prav njegovo delo zastopa in predstavlja domovino na najbolj oddaljenem kontinentu. Cankar ni njegovo prvo delo, ki ga je izdelal za izseljence. Za Slovence v Canadi je izdelal kip Simona Gregorčiča, ima pa že naročilo, da bo napravil kip Louisa Adamiča za Slovence v Združenih Državah Amerike.

Predsednik Triglava Emil Kukovec se je zahvalil Matici za njihovo darilo in profesorju Kalinu za njegov trud. V krajšem govoru je opisal delo in pomen našega kluba med Slovenci v Sydneyu in uspehe, ko so jih naši sodelavci dosegli pri delu v Slovenski dopolnilni šoli in pri slovenskih radijskih oddajah.

V Sloveniji je ta dogodek vzbudil veliko zanimanje. Posnetki svečanosti in intervjuji z Emilom Kukovcem, Dragom Seligerjem in profesorjem Kalinom so bili še isto popoldne predvajani preko radia Ljubljana in jih je slišala vsa Slovenija. Slika Cankarjevega kipa pa je bila objavljena v dnevnih časopisih pa tudi na naslovni strani revije Jana. Komentarji o kipu in o našem klubu v časopisih, v poročilih na radiu in v izseljenskih oddajah so razširili glas o našem klubu in našem delu po vsej Evropi in Triglavčani, ki smo bili na obisku v domovini, smo bili zelo ponosni, da pripadamo temu klubu.

Cankarjev kip je sedaj že na poti k nam. Kmalu ga bomo prevzeli na avstralskih tleh in postavili na mesto, ki je pripravljeno zanj — na triglavski zemlji, malo pred mestom, kjer bo skoraj stal tudi naš Triglavski dom.

M.S.

VABILO ŠKOFU GRMIČU

Mladina Triglavska dopolnilna šola je na odkritje Cankarjevega spomenika v Sydneyu (v nedeljo 19. decembra 1976) povabila tudi mariborskega škofa dr. Vekoslava Grmicha. Če se bo vabilu hotel, oziroma lahko odzval, še sicer ne vemo, upamo pa, da bomo po obisku škofov iz Kopra in Ljubljane, lahko v svoji sredi pozdravili tudi škofa iz "Slovenske škofije" v Mariboru.

ZAHVALA PREDSEDNIKA TRIGLAVA OB PREVZEMU KIPA

S ponosom in pristrčno zahvalo slovenski matici, sprejemam v imenu slovenske triglavske skupnosti v Sydneyu izlitek glave Ivana Cankarja, ki bo tvorili bistveni del Cankarjevega spomenika na Triglavu v Sydneyu. Samo sto let je minilo od Cankarjevega rojstva; res kratka doba za postavitev njegovega spomenika v tako oddaljenem svetu kot je Avstralija. Toda, kdo bi bil spomenika med nami v Sydneyu bolj vreden kot on? Kdo nam je s svojimi deli dajal več moči in podpore v ljubezni do domovine, kot Ravno Cankar. In zato se je naša šolska mladina odločila, da postavi spomenik ravno njemu — skromnemu, a velikemu sinu najlepše zemlje sveta. V imenu nas vseh v Avstraliji, pristrčno hvala vsem, ki ste nas pri uresničenju spomenika podprli, predvsem pa naši Slovenski izseljenski matici, katere dar je to doprsje. Lepa Hvala!

MOJSTER ZDENKO KALIN

Časnikar Bogdan Finžgar, ki je v Ljubljani obiskal kiparja Zdenka Kalina, je o svojem obisku pri njem, med drugim napisal:

"Koliko umetnikov ga je in ga bo še (Cankarja) portretiralo, toliko je in še bo različnih Ivanov Cankarjev!" Tako pravi profesor Zdenko Kalin.

Bi Cankar to potrdil? Ne bi nemara oporekal, češ: Portret naj bo podoba portretiranca?

Rahlo se mojster namuzme. Gre po eno mnogih knjig o Cankarju, ki leže po vsem širnem, drugače pa lepo urejenem ateljeju pod Rožnikom, jo prelista in pokaže na Cankarjevo misel:

"Mrtva je podoba, ki ne razodeva duše umetnikove. Portret bodi najprej podoben umetniku, potem šele modelu."

In že kipar razpreda misel:

"V vsakem portretnem delu je konec autoportreta. Ne bom pozabil pokojnega slikarja Marija Preglja. 'Sem hodil tam po svoji razstavi', mi je rekel, 'pa, kakor da bi nag hodil. Kakor da bi samega sebe razstavljal.'"

Kako, da ste se lotili portreta Ivana Cankarja?

"Naročilo. Že čisto določen format na določeno arhitekturo, na skoraj štiri metre visok obelisk, delo avstralskega Slovenca ing. arh. Ivana Žigona. Cankar naj gleda naravnost, mirno, brez giba. Poprsje je komaj kaj večje od naravne velikos-

ti; samo toliko, kolikor na prostem zrak pobere stran..."

Naročnik?

"Slovenska izseljenska matica."

Oči so žive, pisateljeve velike oči, pravim.

"Ja, Cankarjeve oči! Premlel sem vse pisateljeve podobe, kipe, fotografije in grafike doslej. Njegove oči imajo zelo različne izraze. Lahko so ostre kot rezilo, lahko mehko zasanjane, a le malokdaj so prešerne. Če pa bi hotel ujeti Cankarjevo grenko jedkost, ironičnost, ki jo največkrat izžarevajo njegove oči, potem bi moral človek narediti ne vem koliko Cankarjev..."

Zdenko Kalin sodi med najzlahtnejše slovenske kiparje portretiste. Je pa tudi tvorec številnih spomenikov. Tistega na Urhu, pa spomenika bazoviškimi žrtvam v Trstu, spomenika Borisa Kidriča ter celega niza spomenikov slovenskih kulturnih mož širom po domovini in tujini. Njegov je tudi portal slovenske skupščine. Najbolj pretresljiv, človeško globok pa je njegov spomenik na grobišču borcev in talcev v Gramozni jami. To je balada o strahotah vojne in lirčna hvalnica življenju, veri v prihodnost hkrati, pomnik slavnih narodovih dni, kakršnega sicer Slovenci nimamo.

Skulptura njegovih slovitih "otročkih iger" stoji celo v daljni Džakar-ti.

(dalje na str. 4)

sporočite, če bi bili pripravljeni koga prenočiti ali mu na kak drug način izkazati gostoljubnost svoje hiše in družine.

Ponudbe pošljite čimprej na: Odbor za Cankarjev spomenik, P.O. Box 40. Summer Hill, 2130 ali 19A Bibby's Rd., St. Johns Park, 2176.

"Narod si bo pisal sodbo sam!", je zapisal Cankar. Na nas je torej, kakšno in kako jo bomo pisali!

J. Čuješ

PRISPEVEK IZ

DOMOVINE

Cankarjev spomenik, ki ga bo letos ob zaključku Cankarjevega leta dobil Sydney, je vzbudil v domovini veliko pozornost in odobravanje. O njem so pisali skoro vsi domači listi in revije, slišal so o njem po radju, celo na televiziji so ga večkrat pokazali. Še predno je bil postavljen, je pričel zbliževati nas in domovino.

Upokojenka gospa Gizela CILENŠEK iz Rogatca in njena hčerka Silva sta bili nad idejo tako navdušeni, da sta poslali za spomenik \$50.00 težko odmerjenega prihranka. "Tudi me bi radi imeli svoj kamen pri vašem spomeniku!", ste napisali. Kako plemenita gesta! Res mizela prha na glavo naših rojakov v Sydneyu, ki ne morejo ali nočejo razumeti velikega pomena Cankarjevega spomenika med nami.

MOJSTER ZDENKO KALIN

(nadaljevanje s str. 3)

Kdo ne pozna pastirčka s piščalko iz Tivolija? In iz špice ljubljanske televizije. Marsikatera tuja televizijska hiša naši zavida tega pastirčka.

Mojster se nasmehne.

"Glejte, prav ta drobnji pobič je zagotovo med ljudmi moj najbolj znan kip. Pa zakaj ne? Saj je kar lepo zmodeliran."

Potem zvem za fantičevo zgodbo. "Pokojni umetnosti zgodovinar France Mesesnel, ga je prav na začetku okupacije odkupil za ljubljansko mesto. Odliti smo ga dali v bron pasarju Žmucu. In ga pri njem kar 'namerno' pozabili. Da ga ne bi postavljali med okupacijo. Kajti projektant tivolijskega otroškega igrišča, arhitekt Boris Kobe je že takrat zanj določil njegovo sedanje mesto. Uspelo ga nam je pretihotapiti skozi okupacijo. In tako smo ga postavili na prvi svobodni maj 1946. leta, natanko tja, kjer je še sedaj..."

Tudi Cankarjev spomenik na Triglavu v Sydneyu bo imel svojo zanimivo zgodovino. Ideja, porojena ob

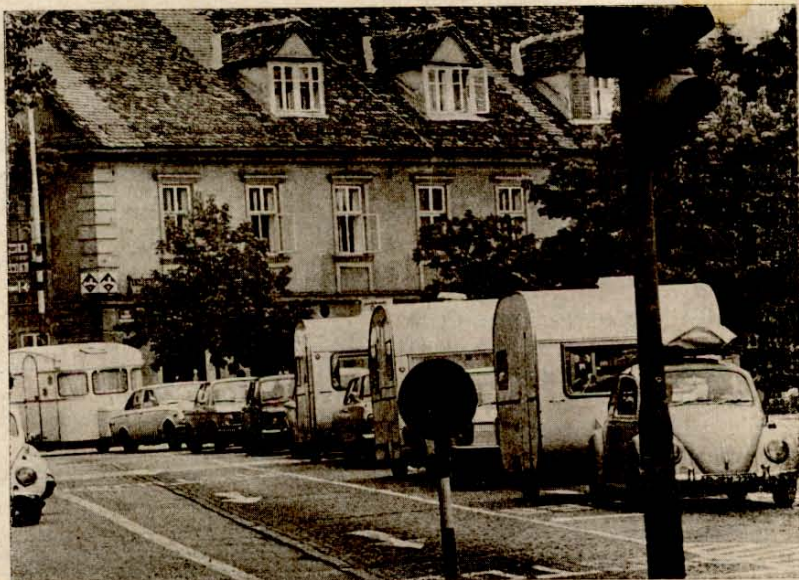
pripravah na zaključno prireditev Triglavske dopolnilne šole v Sydneyu, je na prireditvi sami, 20. decembra 1975, kar sama "ušla z jezika". Šolski mladini in staršem je bila več kot všeč. Oprijeli so se je kot osrednje misli Cankarjevega leta, ki je bilo pred vrati.

Mnogi drugi, so bili bolj skeptični. Čemu tritati denar za spomenik, ko pa še doma nimamo! Imeli so prav! Lahko bi postavili najprej dom, ga posvetili Cankarju in v vhodni veži doma postavili Cankarja. Pa je zmagala misel, da je dom velike lažje graditi na ideji kot samo na denarju; in izraz te ideje, IDEJE NAŠE SLOVENSKE ZAVEDNOSTI IN LJUBEZNI DO NAŠE DOMOVINE bo naš Cankarjev spomenik. V popolnejši izraz enotnosti med nami in našimi rojaki v stari domovini, smo naprosili Izseljensko matico v Ljubljani za pomoč in sodelovanje. Ni bilo treba formalnih prošenj. MATICA NAM JE POMAGALA in to bolj, kot smo pričakovali. Poprsja pisatelja ni dala le za nas izdelati; tudi plačala ga je in s tem dala priznanje delu naših otrok v šoli, njihovim učiteljem, Triglavu in končno vsem slovenskim organizacijam v Avstraliji, ki požrtvovalno in nesebično delajo za ohranitev kulturne dediščine slovenskega naroda med nami.

ZAHVALA SLOVENSKE IZSELJENSKE MATICE

Slovenska Izseljenska Matica v Ljubljani se nam je še posebej zahvalila za našo pobudo pri zbiranju pomoči za v potresu poškodovano Tolminsko. Ko je ljubljansko časopisje objavilo novico, da so Slovenci iz Sydneya začeli zbirati denar za pomoč, je prav ta novica vzbudila druga izseljenska društva, da so sledila našemu zgledu. Poleg tega pa smo lahko še posebej ponosni, saj smo z zneskom nabranega denarja daleč pred vsemi ostalimi. Tako so poleg Triglava in Slovenskega društva Sydney darovali še Slovenci iz Canade in Nemcije. Ničesar pa še nismo slišali o prispevku Slovencev iz Združenih Držav Amerike. Po vsej verjetnosti njihova nabirka še ni zaključena, s svojim prispevkom pa nas bodo gotovo posekali, saj je tam več Slovencev kot tu in tudi pohvalijo se radi, da so bolj uspešni, kot drugi.

MS.

Dolenjska cesta v turistični sezoni.

(Foto Rodna Gruda)

DRUGI USPEŠNI KULTURNI DOGODEK V SLOVESKEM SYDNEYU

Ni dolgo od tega, ko smo po dolgem odmoru doživeli v Sydneyu prav lepo izveden kulturni večer v občinski dvorani v Ashfieldu. Tedaj je slovenski klub Triglav priredil celovečerno akademijo v počastitev našega velikega pesnika Franceta Prešerna. Meseca julija pa smo Slovenci v Sydneyu imeli v mestni dvorani v Starathfieldu drugi kulturno-prosvetni užitek v priredbi Slovenskega Društva Sydney. Tokrat je prireditelj izvedel kulturni program v počastitev drugega našega velikana Ivana Cankarja, ob njegovi stoletnici rojstva. Predstava je bila, kakor prejšnja, zopet samo kulturna in poudarjam — brez plesa. Takih prireditev nam je še potrebno!

Ob polni dvorani se je proslava začela s tridejansko komedijo Vdova Rošinka in se v drugem delu nadaljevala s posebnim programom, posvečenim Ivanu Cankarju. Dvorano so napolnili predvsem Slovenci, ki si včasih zaželijo tudi kakšne duševne hrane. Posebne omembe vredno je, da so pred nami v ospredju sedele vidne osebnosti avstralskega, jugoslovanskega in našega slovenskega javnega življenja kot zastopnik premiera NSW minister Haigh, jugoslovanski generalni konzul v Sydneyu g. Velimir Lesič in vice konzul g. Dražen Rubes, senator g. Miša Lajovic s soprogo, senator g. Tony Mulvihill, zastopnik Ethnic Communities' Councila za NSW g. Vladimir Menart, zastopnica etniškega radia 2EA ga. Jenny Looman, zastopnik slovenskega verskega središča p. Lovrence in zastopniki slovenskih organizacij Karantanije iz Canberre, Planice iz Wollongonga,

Triglava iz Canberre in Triglava iz Sydneya. Ko jih je g. Petrič predstavil občinstvu, so bili vsi deležni glasnega aplavdiranja. Zgledno je bilo, ker so bili navzoči predstavniki raznih oblasti, da se je prireditev. Začela v Jug. himno (morala bi biti tudi še avstralska!). Vsi so vstali in nemo sledili njenim zvokom (le trije častni gostje ne, op. ur.).

Zaveze so se odgrnile in začelo se je s komedijo Cvetka Golarja Vdova Rošinka. Doživela je absolutni uspeh. Gledalci so predstavi z velikim zanimanjem sledili in so s ploskanjem dali poudarek svojemu zadovoljstvu. Igra je bila prikazana dobro, kar gre nemala zasluža režiserki ge. Vlasti Klemenčičevi. Žrtve in trud, ki so ga vsi nastopajoči vložili k tej vpriporitvi, ni bil zaman. Če gledamo to iz naše razvojne poti odrskega igranja, smo začeli kazati nenehno rast in po takih delih nas bodo vsi Slovenci lahko presojali — tukaj ali pa v domovini.

Dogodki igre so se torej razvijali v slikovito opremljeni kmečki izbi, kar je tudi učinkovito prispevalo k uspehu. Pri posameznih igalcih se je opazila nepopolna uporaba diha in slaba izraba zraka pri tekstu, kar je sicer opravičljivo, saj je to stvar dolgotrajnih vaj in izkušenj. To se največkrat doseže z disciplino samega sebe in z upravljalno silo in voljo nad lastnimi hibami. Igralec mora imeti mogočno silo v svoji mimiki, da s tem priklepa poslušalčevo pozornost. Tudi govorni organi morajo biti pri tem razgibani in sproščeni ni brez krčevitosti ali pa celo požiranja zlogov in besed.

Slednje naj bo v malo opozorilo g. Brkovcu kot romarju Balantaču, ki je sicer odigral vlogo zelo dobro in njegova ustvaritev romarja je bila nenadkriljiva. Nadvse je blestela s svojo naslovno vlogo ga. Mihelca Šušteršič, čeprav bi nagajivo ilšpavost večkrat lahko še bolj poudarila, saj je imela zelo dober pripomoček — veliko ogledalo in svojo postavbo. Tudi malega Tinčeta ne smemo pozabiti. Boris Tomšič kot mlad fante je prikazal hlapčka zelo naravno in glas mu je bil tudi zelo razločen. Gospa Danica Petrič je kot nevesta Manica s svojim prijetnim glasom in nagajivostjo navduševala gledalce. Bila bi lahko v nekaterih prizorih nekoliko bolj sproščena, da bi s tem bolj ohranila svojo prožnost, svežost in lepoto. Prevečkrat je pokazala svojo zadnjo stran, ko je govorila. Ljudje hočejo videti obraz in izgovorjeno besedo. Kadar se pogovarjata dva, se ne sme zakrivati drug drugega in če se zavpije skozi okno ali vrata, naj se jih odpre in vpije ven, ne notri. Pri teh in sličnih malih napakah je režiserjeva dolžnost, da to vidi in popravi. Jože Lah kot ženin naj bi zaigral vlogo v včasih bolj sproščene, včasih pa zelo neokretnega in okornega vaškega korenjaka. Tudi ostali igralci, kot gospoda Petrič in Laznik v vlogi mešetarja in snubača ter gospoda Sušnik in Tomšič kot pijančka so na poti do boljših odrskih podvigov.

Po odmoru se je začel Cankarjev del sporeda. V prvi točki sem ob pogledu na umetniške mozaične slike z obrazom Ivana Cankarja v ospredju z velikim zanimanjem sledil dobro izvežbani trojici, ki je harmonično v besedi predvajala Cankarja, njegovo življenje in izvlečke iz njegovih najznamenitejših del. Z disciplinostjo in smotnostjo se lah-

ko približate še večjim stvaritvam. Sledila je točka Mladina Cankarju. Tu moramo omeniti našo vedno veselo in pisano Mavrico, ki kaže od nastopa do nastopa le napredek. Vsi tukajšnji Slovenci s ponosom gledamo na njihov razvoj. Martin, kar korajžno naprej s svojo skupino, uspeh ti ne bo izostal! Na oder je stopil tudi pater Lovrenc, ki je v svoji recitaciji podal Cankarja v milini, kakor samo on zna. K besedi se je oglasil tudi naš stalni gost iz Canberre g. Bert Pribac. S svojim lastnim razglabljanjem je oživel Cankarja in s tem nas vse. Tudi sam sem se hotel prikloniti našemu geniju in sem s kratkim odlomkom iz njegove novele Nina malo izpolnil program. Moški zbor pod vodstvom g. Ludvika Klakočerja je s svojimi pianissimi odlično pripomogel k pestrosti večera. Rad bi slišal fante zapeti tudi kakšno forte, da bi zadonelo v dvorani. Istočasno je g. Klakočér praznoval tudi sedemdesetletnico ter so mu vsi navzoči iskreno čestitali in se posebno zahvalili za njegovo plemenito delo med Slovenci v tujini.

Po dobro uspehih prireditvah v zadnjem času naj končam z besedami velikega modrijana Sokrata, ki je rekel: "Govori, da te vidim!" S tem je izrazil globoko resnico našega kulturnega hotenja. Vidiš človeka iz naše sredine, ki izraža vse miselnosti in čustvovanja v besedi, glasu in igri. Zato sta se slovenski glas in beseda pri obeh prireditvah pokazala v vsej svoji veličini, čeprav včasih nekoliko okrnjeni zaradi življenja v izseljenstvu. To so dogodki, ki so nam v tujini tako potrebni. Zato dvigajmo našo slovensko kulturno raven v Avstraliji in ji dajmo mesto, ki ji pripada!

Korl Dolenc

OBČNI ZBOR TRIGLAV

COMMUNITY CENTRA

V soboto 28. avgusta 1976 je imela naša dobrodelna organizacija Triglav Community Centre svoj letni občni zbor, ki ga je vodil tajnik kluba g. Stanislav Petkovšek.

Z organizacijsko ureditvijo kluba je nastalo nujno, da se obudi k življenju tudi aktivnost dobrodelne organizacije, ki bo dopolnjevala naloge kluba samega in skrbela za slovensko življenje na področjih, v katera se klub zaradi svoje posebne naloge v skrbi za svoje članstvo ne more neposredno vmešavati.

Skrb Community centra je predvsem na področju socialnih potreb, slovenskega šolstva, mladine, iger, pevske nastopov, knjižnice in podobnega. Področje dejavnosti je neomejeno in bo lahko v polno zaposlilo novi odbor, pa tudi ostale člane in rojake.

Pred volitvijo odbora nam je dosedanji administrator Centra g. Albin Poršek podal izčrpno finančno poročilo iz katerega je razvidno, da je ob običnem zboru Community centra celotna vrednost te triglavske organizacije \$8572.70.

V novi odbor, ki bo vodil delo centra v naslednjih dveh letih, so bili izvoljeni: Marija Verko, Jože Čuješ, Ernest Žibert, Jožica Muršec, Dominika Rolih, Dominika Lever in Jože Tomšič. V nadzorni odbor pa: Marta Smuk, Albin Poršek in Stefan Žekš.

Upamo, da bo novi odbor kmalu pokazal svoje "zobe" in razen urejevanja kulturnega in socialnega dela prinesel med nas tudi novih idej in misli, da bo tudi kultura v polnosti zaživela pod modrino našega Triglava v St. Johns Parku.

Prav je, da se ob nastopu v novo poslovno dobo spomnimo dela in truda, ki ga je v preteklosti v delo Triglav Community Centra vložil dejanski ustanovitelj centra g. Albin Poršek. Prepričani smo, da bo tudi novi odbor v njem našel očetovskega svetovalca in pomočnika v težkih časih, ki jih, če pogledamo naše potrebe, ne bo manjkalo.

J.Č.

RADIJSKE ODDAJE

Slovenske radijske oddaje na radijski postaji 2EA bodo naslednje dni septembra (vsak večer ob 7h do 8h s ponovitvijo programa naslednje jutro ob 7h):

v soboto 4. sept.,
v sredo 8. sept.,
v nedeljo 12. sept.,
v četrtek 16. sept.,
v ponedeljek 20. sept.,
v petek 24. sept.,
v torek 28. sept.

Pošto za slovenske oddaje pošiljajte na:

RADIO 2EA (Slovenske oddaje)

420 Lyons Road,

FIVE DOCK, N.S.W., 2046.

Z NAŠEGA TRIGLAVA

LETOŠNJE "ZIMSKO SPANJE"

V zimskih mesecih, ko je mrzlo in so dnevi kratki, je običajno čas "zimskega spanja" tudi za naš klub. Letos tega spanja vključuje večjemu številu odsotnih odbornikov, ki so odšli na obisk v domovino, ni bilo opaziti.

Redne mesečne družabnosti (vsako prvo nedeljo) so bile vključuje vremenskim nevšečnostim dobro obiskane; najuspešnejša med njimi — kolone, je bila nekaj posebnega in to po nemajhni zaslugi našega menedžerja g. Lojza Mogeja, ki je pregovoril našega "mesarja" g. Lojza Pukla, da je vključuje svoji predhodni bolezn pripravi okusne domače kravice in okusen "paprkaš", h kateremu je zaradi nevarnosti požara, namesto gasilcev, pridjal okusno pijačo.

S filmi v letošnji zimi ni bilo preveč sreče, ker pač nismo imeli na razpolago primernih filmov. Smo imeli pa plesne vaje pod vodstvom g. Pogačarja. Nekateri so bili zelo marljivi in so redno prihajali, drugi pa bolj priložnostno. Vendar uspeh ni izostal. Pridobili smo kar lepo število izurjenih plesalcev.

Mladina, ki ji mraz ne škoduje, je bila ves čas živahna, z njo pa tudi starši, ki so res postrtovalni in marljivi. V soboto 10. julija so imeli mladinci svoj občni zbor, kjer so si izbrali nov odbor za leto 1976/77. Ta večer so bili starši gostje mladinskega kluba in so bili prijetno presenečeni z lepo postrežbo, ki jo

je organizirala hvaležna mladina.

Tudi šola je imela svoj reden pouk. Par sobot je bilo število učencev zaradi epidemije influence malo bolj klaverno, z izboljšanjem vremena pa se je zopet popravilo. Učiteljem je šla malo trda, ker je bila odsotna duša šole gospa Mariza Ličan, a je imela odlično zamenjavo v Petru Kropēju, ki je verjetno spoznal, da je več notranjega zadovoljstva (a manj denarja) v brušenju mladih pameti kot pa kovin. Svoj znatni delež sta k šoli doprinesla, v kolikor jima je pač čas zaradi lastnega študija dopuščal, Rosana Jurišević in Bojan Švigelj.

Moški pevski zbor pod vodstvom Bora Šedelbauerja ni mogel spati. Boro jih je vabil kar dvakrat tedensko. Če hočemo uspeti, se moramo vaditi, je njegovo geslo, ki je zdaj prevzelo tudi že pevce. Kadar pa je le preveč škripalo in dišalo po mrazu, so si pomagali z žganjico, a vzdržali so!

In ko bi človek najmanj pričakoval, so se zbudili športniki. Slabo vreme gor ali dol, organizirali so balinsko sekcijo Triglava, v katero so organizirali tudi ženske. Zdaj se na Triglavu balina tudi ob sobotah popoldne (med šolskim poukom) in ob nedeljah. Igranje je urejeno in po pravilih avstralske federacije balinskih klubov. Ne bo dolgo, če ne prej ko na Cankarjevem taboru, bodo tudi naši balinarji nastopali v ličnih in enotnih oblekah.

J.Č.

MISEL ZA OBČNI ZBOR

V soboto 25. septembra bomo imeli letni občni zbor našega kluba TRIGLAV CLUB LIMITED. Lepo bi bilo, da bi se ob tej priliki zbrali polnoštevilno. Občni zbor ni toliko važen zaradi poročil odbornikov in pregleda preteklega dela, ker je to že več ali manj zgodovina minulih dni, je pa IZREDNO POMEMBEN za bodoče delo in napredek organizacije. Občni zbor je skupščina članstva, ki naj bi začrtalo delo bodočnosti. Ni dovolj izvoliti odbornike. Treba jim je povedati svoje načrte in želje. Treba jih je podpreti, da bodo čutili, da so bili izvoljeni z zaupanjem in da bodo pri svojem delu imeli za seboj vse članstvo!

Več zanimanja in sodelovanja bodo člani pokazali, bolj bo klub, hitrejši bo napredek in končno, kar je najvažnejše, bolj bo "naš".

MEDNARODNI FESTIVAL
PESMI IN PLESOV

V petek 27. avgusta je moški zbor "Triglav" sodeloval na mednarodnem festivalu pesmi in plesov v klubu Marconi. Festival je bil prirejen v korist tistih področij v Italiji, ki so bila poškodovana v potresu. Organizacija je bila v rokah fairfieldskega župana, k sodelovanju pa so bili povabljeni klubi in združenja različnih narodnosti na območju občin.

Festival je bil zelo dobro obiskan, posebno s strani našega kluba. Od nastopajočih se je posebno dobro odrezala hrvaška folklorna skupina "Koleda", zadovoljni pa smo bili tudi z nastopom našega pevskega zbora. Izvrstno se je izkazal Šernekov kvartet ali kakor se sedaj imenuje Silver Strings, ki je med nastopom igral tudi za ples in požel splošno odobravanje.

M.S.

DROBNE NOVICE

V začetku avgusta je odšel na obisk v domovino g. Lojze Košorok, v začetku septembra pa bo odpotoval tudi g. Fredi Mavko. Oba sta člana našega uredniškega odbora, pa si zato obojama v naši prihodnji številki mnogo zanimivih novic.

Naš član g. Less Powell, ki je bil župan v tistem času, ko se je klub pobliže spoznal z občino, se že dalj časa zdravi v liverpoolski bolnišnici. V imenu prijateljev na Triglavu smo mu poslali kartico z željo, da kmalu ozdravi.

Na hitro je zbolela tudi ga. Milena Mavko. Samo hitra zdravniška pomoč jo je rešila resnejše bolezni.

Gospod Jack Baker, naš najstarejši član (86 let) je zelo ponosom, da je član našega kluba. Rojen je bil v Trstu, zgodnjo mladost je tudi tam preživel. Slovensko govoriti ne zna, a vseeno pravi, da smo mi "njegovi ljudje". Sedaj je v domu, kjer ima vso oskrbo in se še vedno živo zanima za življenje v klubu. Gospodična Marta Smuk, ki ga večkrat obišče, mu mora pripovedovati o vseh podrobnostih.

— — —

V soboto 21. avgusta so v slovenski cerkvi v Merrylandsu krstili Amando Johnston, prvo vnukinjo Marije in Mirka Ritlop. Ob tem dogodku izročamo vsem iskrene čestitke mnogih prijateljev. Sedaj si bo pa Mirko lahko pustil brke, ki si jih je tako želel!

— — —

Senator Tony Mulvihill nam je poslal pismo, v katerem pravi:

I enclose for the information of Triglav members the latest pension portability statistics with the thought that Sydney Slovenes played a strong role in this social reform.

Po statistiki sedaj prejema avstralsko penzijo v Grčiji 1.844, v Italiji 1.503 in v Jugoslaviji 430 upokojencev in invalidov.

— — —

Klubski Board (odbor) predvideva, da bo triglavsko zemljišče odplačano letos meseca novembra. To pa pomeni, da se je treba pripraviti na naslednji korak — na gradnjo doma. V pripravi na to se bo v nekaj dneh gradbeni odbor sestal z arhitektom in obravnaval razporeditev prostorov v odnosu na klubske potrebe.

POGREŠALI GA BODO

Gospod Vinc Friščič se zaradi družinskih obveznosti ne bi mogel več posvečati triglavskemu mladinskemu klubu v taki meri, kot se je do sedaj, zato je odstopil kot referent za mladino. Ko bo pa njegova žena dokončala študije, pa vsi zatrdno upamo, da bo zopet nekje poprijel, saj je za vestnega društvenega

delavca vedno dosti dela.

Očitno je, da se je Vinc triglavski mladini zelo priljubil. Na svoji svečanosti petnajstega avgusta, ko je mladinski klub praznoval prvo obletnico ustanovitve, je novi mladinski odbor izročil ustanoviteljem spominsko plaketo, na kateri je tudi Vinkovo ime. Povedali so mu, da

ga bodo pogrešali. Jih bo pač moral večkrat obiskati in preživeti kakšno prijetno urico med njimi.

Vincu pa se moramo zahvaliti tudi v imenu kluba, saj je s svojim sodelovanjem pomagal, da je Triglavski mladinski klub zaživel in postal prijetno shajališče naše mladine.

P.

KAJ JE NAROBES

"PIKNIKOM"?

Pred dnevi sem govoril z ljudmi, ki so se pravkar vrnili iz obiska v Sloveniji, med katerim so se seveda, udeležili tudi tradicionalne prireditve za izseljence v škofji Loki.

"Kakšen vtis imate o pikniku?" "Sijajno, odlično organizirana prireditev, množična udeležba domačinov in izseljencev, zelo pester in lep program, pa vendar..." "Pa vendar, kaj?" "Pa vendar se nam je zdelo, da je predvsem nam izseljencem na pikniku manjko 'slovenske duše'; predvsem tistim, ki so se piknika že večkrat udeležili."

Rojaki v tujini, predvsem mi, v oddaljeni Avstraliji, si želimo slovenstva, ki ga tu desetletja pogrešamo. Vse svoje pričakovanje in sanje v tem pogledu stavljamo v izseljeniški piknik, na katerem, vsaj tako želimo in pričakujemo, bo kar 'dišalo' po domovini. Na pikniku pričakujemo množice narodnih noš, petje domačih zborov in solistov, nastope domačih ansamblov, folklornih skupin itd.

Razumemo, da imajo rojaki doma vsega tega dovolj skozi vse leto in da bi se na pikniku radi sezneli z delom izseljencev in da morda zaradi tega pozabljajo, da je piknik predvsem za IZSELJENCE in ne domačine, ki žele, da bi bila izseljenška srečanja iz leta v leto boljša in številnejša. In če bomo to res hoteli doseči, bo treba o programnih piknikov resno razmisliti in želje ter pričakovanja rojakov iz zamejstva upoštevati.

Slovenci v tujini slišimo svoje skromne, četudi večkrat zelo odlične zборе in ansamble skozi vse leto; na pikniku bi radi slišali glas in melodije domačih skupin. Pot do domovine je žrtev, žrtev v času in denarju, ne le "avanturisti holiday".

"Na kratko rečeno", mi je rekel možakar, ki je bil že na večih piknikih in se je iz njih vedno vračal poln navdušenja, "letošnji piknik še z daleka ni bil to, kar sem pričakoval. Sodelovanje domačih je bilo dokaj revno: mi izseljenci smo dali kulturno zabavno del, domači pa govorili."

Če je res bilo tako in nimamo razloga, da ne bi verjeli ljudem, s katerimi živimo in delamo že desetletja. Dodati bi bilo dobro le to, kar bi gotovo še bolj poživelo njihovo delo, da bi se kakšnim kulturnim nastopom pridružili našim prireditvam.

NAJBOLJŠE VINO

Da imamo Slovenci zelo dobra vina, vemo že stoletja; zdaj so nam to priznali še drugi.

Na mednarodnem velesejmu vina, ki so ga pred kratkim zaključili v Ljubljani, je v konkurenci 1007 vin iz 23 držav dobilo ime "čampiona 76" vino "Klub Slovin" iz Ormoža. Visoke ocene so dobila še nekatera vina iz Italije, Avstrije, Portugalske in Španije. Jugoslovanski razstavljalci so dobili za svoja vina 29 zlatih medalj.

Vina je ocenjevala komisija mednarodne organizacije vinske proizvodnje.

POZDRAV PREDSEDNIKA TRIGLAVA NA ŠKOFJELOŠKEM PIKNIKU

Dragi rojaki!

V veliko čast mi je, da je slovenska triglavska skupnost v Sydneyu tudi letos na izseljeniškem pikniku številno zastopana. Pred petimi leti ustanovljen Triglavski klub v Sydneyu, je bil do sedaj zastopan še na vsakem izseljeniškem pikniku. Gledali bomo, da bo tako tudi v bodoče. Kot predsednik naše oddelne, a zelo zavedne slovenske skup-

nosti v Avstraliji, vas vse v imenu klubskih članov in prijateljev najlepše pozdravljam. Uporabljam to priliko, da vas povabim na odkritje Cankarjevega spomenika, 19. decembra tega leta v Sydneyu. Spomenik Ivana Cankarja v Avstraliji, bo kot škofjeloski piknik, eden številnih zarišč naše skupnosti, ob katerih se zbiramo in prečiščujemo v trdnjše in boljše potomce svojega naroda. Prisrčno pozdravljeni!

Predsednik Emil Kukovec pozdravlja rojake na pikniku

TEMELJU NAŠEGA MLADINSKEGA KLUBA

Ali se še spominjate eno leto nazaj, ko se je začel ustanavljati naš mladinski klub? Večina staršev je zmajevala z glavo, čes da iz tega ne bo nič. Za svoje dvome so imeli dovolj razlogov, saj večino mladih sploh ni bilo mogoče spraviti v bližino Triglava. Pa tudi prvi mladinski dnevi so bili precej klavirni. Sedaj pa, ko je preteklo eno leto od tega skromnega začetka, lahko vidimo, da je naš mladinski klub popolnoma uspel. Ko je bilo mladini omogočeno, da si svoje delo in zabavo uredi po svojem okusu, je bil mladinski klub kmalu v polnem zagonu. Mladina si je izmed sebe izbrala vodstvo, ki je aktivno in prizadevno in je v veliki meri zaslužno za uspeh mladinskega kluba. Vendar pa menim, da gre velika zasluga ne samo mladini, temveč tudi tistim, ki mladini vedno stojijo ob strani in ji pomagajo.

Velika sreča za mlade je, da imajo starše, ki jih razumejo in jim pomagajo v težavah. Mogoče danes ne bi mogli govoriti o uspehu, če ne bi vsaj nekateri mladinci imeli staršev, ki se jim ni zdi škoda časa in truda, da jim pri delu v njihovem klubu pomagajo. Nekateri samo pripeljejo svoje sinove in hčere v klub in si nato poiščejo svojo družbo, sedejo k mizi ali pa stopijo na balinišče in za njih je stvar opravljena. Imamo pa tudi take, ki mesec za mesecem delajo, pripravljajo že doma stvari, ki so potrebne za mladinsko prireditev, potem pa delajo še ves dan v klubu, pri peči v kuhinji, v blagajni in drugod. Kako daleč bi mladina prišla brez staršev kot Karbičevih, Leverjevih, Jakšetičevih in nekaj drugih, kako velika pomoč so matere, ki so dobrega srca in vedno pripravljene poprijeti za delo kot gospe Karbičeva in Leverjeva in še nekaj takih! Mesec za mesecem ne utrudno delajo in nismo jih še sliša-

li, da bi se pritoževali zaradi dela. Edina pritožba, ki je povsem upravičena, pa je, da morajo vedno znova prositi in prepričevati ostale, naj jim pri delu pomagajo. Nihče jim ni naložil dolžnosti, da morajo prav oni s svojim delom biti temelj, na katerem sloni naš mladinski klub. Ne, delo v klubu nikakor ni dolžnost, ki si jo je naložila samo peščica ljudi, a kaj ko se mnogi niti ne zavedajo, kako lepo in prav je imeti svoje sinove in hčere takorekoč pred očmi, v primerni družbi in ob primerni zabavi. Ali veste, koliko je danes staršev v Avstraliji, ki ne vedo, kam odhajajo njihovi otroci, kaj delajo in v kakšni družbi so? Mnogo staršev živi v skrbi in bojazni, da se ne bo v današnjem času nasilja, mamil in nemoralnosti prav njihovim otrokom zgodilo kaj hudega. Mnogo današnje mladine v Avstraliji ne dovoli svojim staršem, da bi sploh vedeli, kje preživljajo svoj prosti čas, kaj šele, da bi se kakorkoli vtikali v njihovo delo in zabavo. Razmislite, dragi starši, ali ni dejstvo, da vaši otroci potrošijo svoj prosti čas in energijo v mladinskem klubu, ki ga poznate in odobravate, ali ni že to dejstvo vredno vaše pomoči in truda?

Vsak od mladincev v klubu ima starše, ki si prav gotovo želijo, da bi se delo nadaljevalo. Vsak od teh, ki priskoči na pomoč, bo pomagal svojemu otroku. Ni prav, da bi bilo vse prepuščeno samo nekaterim, samo tistim ki se zavedajo, kako zelo njihovi otroci potrebujejo pomoč. Pomagati jim moramo vsi. Zato vsi tisti, ki sedaj vede ali nevede stojite ob strani, pomislite na to. Mogoče se vam to ne zdi pomembno, vendar pa bodite prepričani, da bo tudi vašim otrokom vaša pomoč in sodelovanje mnogo pomenila.

M.S.

POZDRAV IZ SLOVENIJE

Prejeli smo kartico z mnogimi lepimi pozdravi od predsednika Emila Kukovec in njegove družine, ki so na trimesečnem obisku v Sloveniji. Čeprav jim je lepo tam nekje v Slovenskih Goricah, jim misel gotovo večkrat poroma k nam na Triglav v Sydney. Hvala vsem, Tanji, Kristini in Emilu za pozdrave!

PRVE LASTOVSKSE SE ŽE

VRAČAJO

Vsako leto odide mnogo naših rojakov na obisk v domovino. Nekateri pa se že vračajo. Prva se je vrnila gđc. Smuk, takoj za njo pa še gospa in gospog Ličan. Vsi so poleg obiska domačih in drugih znancev obiskali še Slovensko Izseljenško Matico in druge, s katerimi imamo navezane stike.

TEKMOVANJE MLADIH

GLASBENIKOV

Verski center v Merrylandsu v Sydneyu je poskrbel za prijetno presenečenje. V soboto 28. avgusta je priredil v Lidcombu tekmovanje mladinskih ansamblov, zborov in solistov iz Sydneya, Brisbana in Melbourne. Med številnimi tekmovalci je prejela prehodni pokal za najboljši ansambel dobro poznana Mavrica iz Sydneya, drugo mesto je zasedel ansambel Drava iz Melbourne in tretje mesto ansambel Velenje pravtako iz Melbourne. Med zbori je bil najboljši mešani zbor Glasniki iz Melbourne, med solisti pa Irena Kužnik iz Sydneya.

Večer je bil dobro organiziran in dobro obiskan. Uspehi nastopajočih po so dokaz, da imamo v naši mladini pravo zakladnico talentov, le poiskati in razviti jih je treba. Čestitamo!

VAL OGORČENA IN

PROTESTOV

LJUBLJANA — Delovni ljudje Slovenije z ogorčenjem sprejemajo vesti o brutalnih nostopih avstrijske policije proti koroškim Slovincem v Škocjanu in Sinči vasi. Na zborih delovnih ljudi po vsej Sloveniji z ogorčenjem ugotavljajo, da sprejetje dveh manjšinskih zakonov v Avstriji pomeni odkrito kršitev državne pogodbe in kršitev dokumentov helsinške konference o varnosti in sodelovanju.

Zadnji dogodki na avstrijskem Koroškem kažejo, da se pod okriljem uradne politike v Avstriji vse bolj krepijo neonacistične in šovinistične sile. O tem jasno pričajo teroristični izgredi in javni napadi na slovensko in hrvaško manjšino v zadnjih mesecih, brutalni nastop avstrijske policije proti manjšini pa tudi ne prispeva k dobrim sosedskim odnosom.

Delovni ljudje Slovenije so zato na šestankih obsodili ravnanje avstrijskih političnih strank in avstrijskega parlamenta ter napisali protestna pisma, v katerih protestirajo proti politiki in postopkom avstrijske vlade in zahtevajo, da Avstrija dosledno izpolnjuje določila državne pogodbe ter onemogoči diskriminacijo manjšin in tako prispeva k dobrim sosedskim odnosom med Avstrijo in SFRJ.

SLOVENŠČINA NI "TUJ" JEZIK

Po več kot 25. letnem vstrajnem in nesebičnem delu raznih etničnih organizacij in posameznikov, smo končno le prišli tako daleč, da danes lahko tudi v Avstralcijah govorimo o angleščini kot uradnem jeziku Avstralije, in o drugih jezikih, ki jih avstralski državljani uporabljajo v vsakdanjem življenju. Jeziki, ki jih novonaseljenci govorimo (razen angleščine), so sicer neuradni jeziki države, **nišo pa to tuji jeziki.**

Proti koncu preteklega meseca je bila na univerzi v Armidale konferenca, katere so se udeležili številni avstralski javni in politični delavci ter veliko število predstavnikov etničnih skupin, ki so med drugim razpravljali o izboljšanju šolskega sistema v državi New South Wales ter o možnosti poučevanja jezikov etničnih skupin na državnih šolah. Tako premier N.S.W., kakor tudi minister za šolstvo iste vlade Mr. E. Bedford, ki je bil tudi eden izmed govornikov na Armidalski skupščini, sta že večkrat javno poudarila, da sta za tako poučevanje. Po izjavi premiera je vlada že v razgovorah s predstavniki vlad Italije, Grčije in Jugoslavije o izmenjavi učiteljev, kar naj bi k čimprejšnji rešitvi težavne naloge izdatno pripomoglo.

Po poročilih iz Melbourn je vlada Victorije že priznala slovenščino kot srednješolski predmet. Zdaj je treba le še dobiti zadostno število učencev. Upamo, da to v Melbournu ne bo težko, saj je **trenutno na srednjih šolah tega mesta izredno visoko število otrok slovenskih staršev.**

V Sydney ni stanje prav nič slabše. Trenutno imamo že dve slovenski dopolnilni šoli; eno pri Verskem središču v Merylands, drugo pri Triglavu. Pouk slovenščine bi lahko imeli tudi v Newtownu, če bi se prijavilo dovolj otrok za obisk slovenskega razreda pri jugoslovanski dopolnilni šoli, katero obiskuje nad pet sto otrok, ki se uče ostale jezike jugoslovanskih narodov.

Pouk slovenščine je danes **povsem odvisen od staršev slovenskih otrok.** POŠLJITE V DOPOLNILNE RAZREDE VSE SVOJE OTROKE IN PODPRITE DELO POSAMEZNIKOV, PREDVSEM PA NAŠIH ORGANIZACIJ, da bo tudi naš jezik čimprej uvrščen med redne predmete tukajšnjih šol.

Neizogljiva naloga vseh takoimenovanih slovenskih političnih in kulturnih delavcev, vse takoimenovane inteligence, predvsem pa slovenskih etničnih organizacij je, da porabijo vse svoje zveze in politične sposobnosti pri avstralskih oblasteh in jugoslovanskem predstavništvu, da do priznanja SLOVENŠČINE čimprej pride! Na nas vseh je, da to dosežemo; če bodo delali le posamezniki, drugi pa stali molče ob strani, ne bomo nikamor prišli.

SLOVENŠČINA NI TUJ JEZIK, KER GA AVSTRALSKI DRŽAVLJANI GOVORIMO IN V NJEM MEDSEBOJNO OBČUJEMO, ZATO NI RAZLOGA, DA NE BI DOBIL SVOJEGA UPRAVIČENEGA MESTA TUDI V ŠOLSKIH SPRIČEVALIH!

J. Čuješ

MELODIJE SRCA

Leta 1952 je Metropolitan Operatic Society v Perthu uprizorila opereto Melodije Srca slovenskega skladatelja Janka Gregorca. Pri tem je sodeloval tudi dobro znani slovenski rojak Franc Breznik, ki sedaj živi v Queanbeyanu pri Canberri. Že v prvem letu ustanovitve je bila vključena v spored tudi ta slovenska opereta, Franc Breznik pa je pel v zboru. Gotovo je pel v tej opereti nekoliko bolj ponosno.

Čeprav mu sedaj delo v trgovini in na farmi ne dopušča, da bi se kaj več posvečal tej lepi umetnosti, se je vseeno zopet vključil v podoben zbor v Canberri. Upajmo, da bomo kdaj kaj podobnega slišali tudi na tem koncu Avstralije. Kot dober slovenski rojak pa si močno želi, da bi Slovenci imeli kraj, koder bi skupne urice preživljali prijetno in

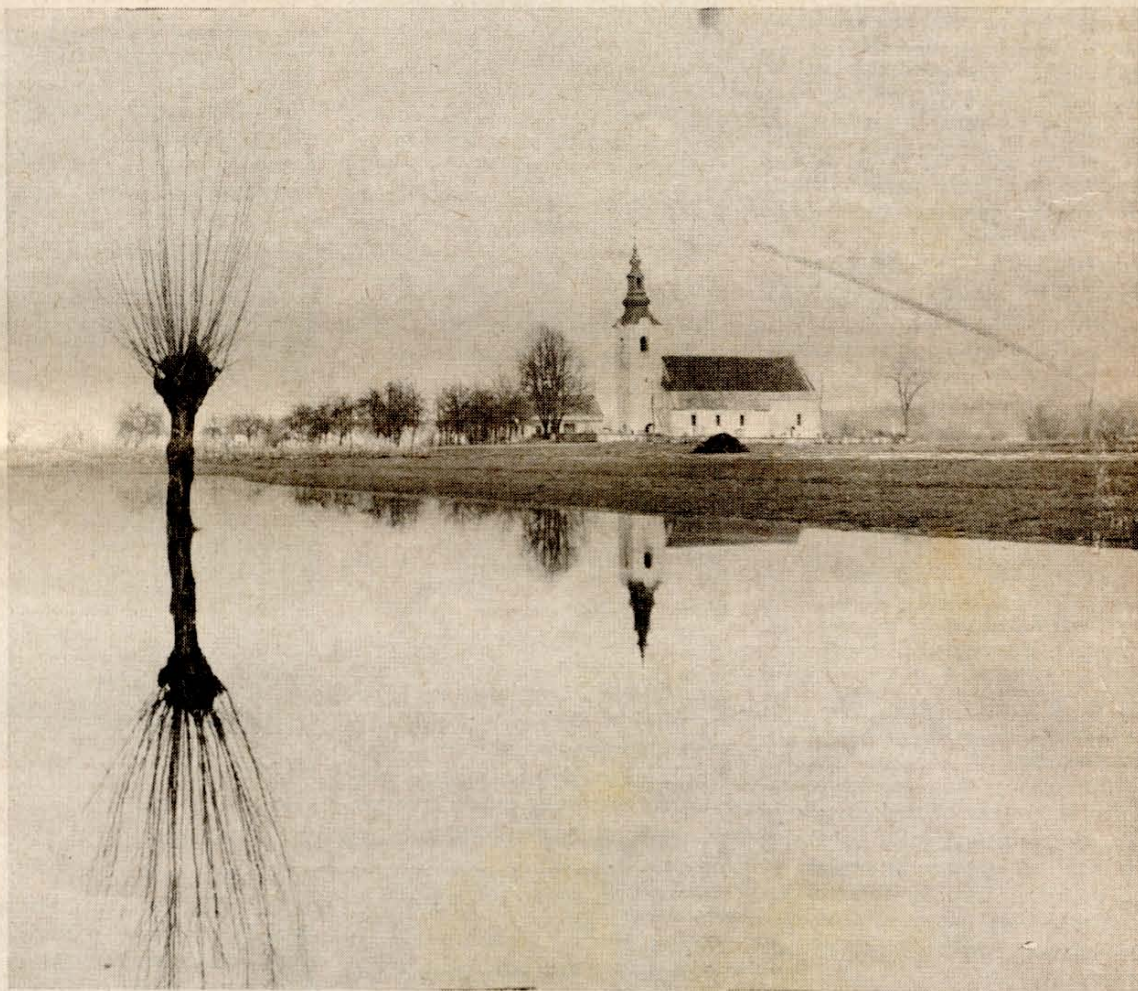
domače in da ne bilo med njimi nikakršnih trenj zaradi različnih verskih in političnih prepričanj.

Prepričan sem, da se mu bodo te želje uresničile v novem slovenskem društvu v Canberri, v Karantaniji. SP.

PETA KONFERENCA NEUVRŠČENIH

V Colombu je bila od 16. do 19. avgusta peta konferenca neuvrščenih držav, na kateri so pregledali svoje delo in ponovno poudarili pomembnost neuvrščenega sveta za mir na svetu.

Jugoslovansko delegacijo je vodil predsednik Tito, za katerega govor je bilo veliko zanimanje. Prva konferenca je bila v Beogradu leta 1961.

Ob Krki

Foto Rodna Gruda

PRAZNOVANJE MAKEDONSKEGA "ILINDENA"

Makedonska društva v Sydneyu so 31. julija praznovala makedonski narodni praznik Ilinden. Eno takih praznovanj je bilo v sydneyskem Town Hallu. Dvorana je bila napolnjena do kraja, saj je bilo blizu tisoč navzočih. Navzoče je v imenu premiera Wraha pozdravil poslanec g. Haigh, novi jugoslovanski ambasador iz Canberre g. Aleks. Škorac pa jim je ob tem prvem srečanju poleg čestitk izročil tudi tople pozdrave njihovih rojakov doma v Makedoniji. Navzočih je bilo tudi mnogo zastopnikov raznih društev in organizacij.

Makedonci praznujejo ta praznik v spomin na oboroženo vstajo proti Turkom drugega avgusta 1903 in hkrati tudi na ustanovitev makedonske države 41 let kasneje, ko se je

na isti dan leta 1944 sestalo Antifašistično Veče Narodnega Oslobođenja Makedonije v samostanu Prohor Pčinški in proglasilo makedonsko državo v okviru Socialistične Federalne Republike Jugoslavije.

V Sloveniji pa se praznuje podoben praznik na dan 22. julija imenovan Dan vstaje. Na ta dan leta 1941 se je namreč začela oborožena vstaja proti nemškim in italijanskim okupatorjem. V počastitev tega dne so letos izročili prometu 45 km dolgo moderno avtno cesto od Hoč do Celja.

Zgodovina Makedoncev in Slovencev je v marsičem enaka, zato se ne čudimo Otonu Župančiču, ko je ob obisku v Skopju rekel, da imamo Slovenci in Makedonci iste žulje.

S.P.

PREDSTAVNIŠTVO JUGOSLOVANSKE BANKE

Predstavništvo Združene Jugoslovanske Izvozne in Kreditne Banke Beograd se v mednarodnem poslovanju imenuje YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP. V začetku julija je odprla svoje predstavništvo za Avstralijo s sedežem na 31 Market Street, St. Martin Tower, Sydney. Predstavništvo ima namen, da poveča trgovinsko dejavnost med Jugoslavijo in Avstralijo in da nudi našim ljudem pojasnila, ki so značilna za bančno poslovanje med obema državama.

Direktor predstavništva g. M Djokić nas je naprosil, naj obvestimo naše bralce, da se lahko obrnejo na predstavništvo osebno ali telefonsko na številko 29 1050 in 29 5210.

TRIGLAV je glasilo sledečih slovenskih organizacij:

Triglav Club Limited, Sydney
Slovenski klub Planica, Wollongong
Slovenski Socialni Klub Jadran, Melbourne in
Slovensko Društvo Karantanija, Canberra.

TRIGLAV izhaja 6 x letno. Uredniški odbor sestavljajo Fredi Mavko, Lojze Košorok, Marta Smuk in odgovorni urednik Stane Petkovšek. Naslov uredništva in uprave ja 19A Bibbys Road, S. Johns Park NSW. 2176. Letna naročnina \$3.50.

Editor Stane Petkovsek, 6/169 Croydon Avenue, Croydon Park NSW 2133

Printed by Mintis Pty. Ltd. 417 Borwood Road, Belmore NSW.

PREMAJHNA DVORANA ZA PLANICO

Slovenci v Wollongongu in naši prijatelji smo se zopet zbrali na naši klubski zabavi 31. julija. Dvorano smo najeli kot ponavadi, le da so nas rojaki tokrat presenetili in napolnili dvorano do zadnjega kotička že ob osmih. Mnogi niso našli prostora in so, žal, morali oditi domov.

Za tak nenavaden obisk pa sta dva razloga. Prvi je, da sta mladoporočenca Albin in Tanja Obal z mnogimi gosti in prijatelji, bilo jih je čez šestdeset, praznovala svoj poročni dan. Kakšna društvena zavest! Albin je namreč član in odbornik našega kluba in le kako naj bi se ta dan veselil kje drugje. Poleg tega pa so bili vsi člani klubskega odbora tudi nujini gostje. Da bosta pa praznovala na naši zabavi, sta nam pa povedala prepozno, da bi lahko našli večjo dvorano.

Drugi razlog pa je, da je bil ta večer tudi poslovilni večer našega zvestega soustanovitelja Planice g. Slavka Vavpotiča in njegove družine. Vračajo se namreč v rojstno domovino in to v Senčur pri Kranju. Društveni delavci pa kar ne moremo misliti, da bi bilo to za stalno, saj so se "za stalno" enkrat že poslovili, a rado gre pa šele tretjič.

Kvartet šernek pa je tokrat znova pokazal, da je vreden svojega novega naziva Srebrne strune. Igrali pa so tudi neumorno vse tja do "zgodnjih jutranjih ur". So pač eden najboljših ansamblov in v Wollongongu je slišati samo pohvale.

Kdor je bil na tej zabavi, je ne bo zlepa pozabil. Za to so poskrbele tri družine, ki so prevzele odgovorno nalogo organizacije. Čeprav je bila dvorana nabito polna, se ni nikjer prav nič zatikalo in vsakdo je bil postrežen hitro in prijazno. To so bile Živkova, Jazbečeva in Žakljeva družina. Prisrčna hvala za lep večer!

Oproščamo pa se tistim, ki so se morali vrniti zaradi premalo prostora. Obljubljamo, da bomo v prihodnje mislili tudi na take izredne slučaje.

Za odbor Planice:

Zvone Groznik, predsednik

ŽIVLJENJE PRI PLANICI

VESELA NOVICA PRI PLANICI

Prva slovenska kmečka ohcet še ni pozabljena in še mnogo let ne bo. Vedno se še čujejo pohvale in odobravanja z vseh strani, posebno od etničnih društev, in prav tako pogosto nam zastavljajo tudi vprašanje, kdaj bo naslednja. Priprave pa so se že pričele. Zamišljeno je, da bo konec aprila drugo leto. Prepričani smo, da bo druga mnogo večja in lepša, saj smo si ob prvi nabrali mnogo izkušenj, pa tudi spoznali mnogo težav, na katere bomo tokrat mislili že vnaprej. Prepričani smo, da nam bodo druga slovenska društva in klubi pri tem pomagali in tako dokazali, da smo Slovenci lahko složni pri kulturnih prireditvah.

V prihodnji številki Triglava bo razpis za prijave in prijavitni obrazec. Kdor pa želi že prej kakšna pojasnila, pa naj piše na naš naslov: Slovane Club Planica, P.O. Box 84, DAPTO NSW. 2530. **Zvone Groznik**

SLOVENSKE NARODNE NOŠE SO POVSOD ZAŽELENE

Na povabilo cerkvene organizacije Holly Cross se je skupina članov Planice iz Wollongonga 14. avgusta udeležila v narodnih nošah šolske prireditve (Fete) v Balgownie. Kakor vedno, tako je bilo tudi tokrat veliko zanimanje za naše narodne noše. Obiskovalci so želeli vedeti, kdo smo in od kod prihajamo. Posebno pozornost pa sta vzbujala najmlajša udeleženca, komaj 18 mesecev stara Rebeka Rudolf in njen spremljevalec tri leta star Marko Celin. Gledalci so se kar trli okrog njiju, posebno še takrat, ko sta zaplesala. Tako jim je bilo to všeč, da so jima ploskali. Rebeki je narodno nošo sešila ga. Marta Oblesček, Marko pa jo ima že dalj časa. Tako sta sedaj ta dva naš najmlajši par v narodni noši.

Balgownie je kakšnih dvajset kilometrov oddaljeno predmestje Wollongonga. Njihovo vsakoletno šolsko praznovanje je vedno številjno obiskano. Letos je bilo kljub muhastemu vremenu prisotnih preko pettisoč ljudi in to med dvanajsto in četrto uro popoldne. Šolski upravitelj mi je povedal, da je več kot polovica staršev teh učencev rojena izven Avstralije. Rekel je, da smo mi prvi udeleženci v narodnih nošah še ostale

narodnosti, nam pa se je javno in tudi osebno zahvalil za obisk.

G.

*Rebeka Rudolf in Marko Celin
v Balgownie*

NAGOVOR PREDSEDNIKA MLADOPOROČENCEMA PLANICE

Kakor vam je znano, imamo noč med nami novoporočenca, ki sta se poročila danes. Ženin Albin Obal je dobro poznan med nami, saj je odbornik naše Planice. Vsi se ga dobro spominjate s Kmečke ohceti, ko je na "šrangi" pridno žagal drva

in seveda malo zalival, da žaga ne bi cvilila. Nevesta Tanja pa med nami še ni mnogo poznana, saj je komaj nekaj mesecev tu. Prepričani pa smo, da bo tudi ona kmalu naša pridna sodelavka, kakor so vse naše ženske.

Draga Tanja in Albin, vsi vama želimo veselo, zdravo in srečno zakonsko življenje. Naš klub pa vama poklanja tole darilce (kipec Zlatoroga), na katerega, upamo, bosta ponosna in se ob pogledu nanj spomnila na današnji dan.

NOGOVOR PREDSEDNIKA VAVPOTIČEVIM

Dragi gostje in prijatelji! Nccoj se poslavlja od nas tudi g. Slavko Vavpotič in njegova družina. Odhajajo nazaj v staro domovino. Za koliko časa pa ne vemo, ker se niti sami še niso dokončno odločili, ali bodo ostali tam ali ne. Ali kakor vsi dobro vemo, imajo Vavpotičevi tu več prijateljev kot drugje, zato lahko pričakujemo, da se bodo kmalu zopet vrnili med nas.

Družina Vavpotič je ena najbolj poznanih družin med nami. Pri njih smo bili vedno vsi dobrodošli, najsi bo to tu v Avstraliji ali pa v domačem kraju Senčurju, ko so bili predlanskim začasno tam. Prepričani smo, da bo tako tudi vnaprej. Kdorkoli bo na dopustu v Sloveniji, pravijo, naj se le odglasi pri njih, vedno bo dobrodošel.

Draga Milena in Slavko! Nocoj, ko se poslavljamo od vaju, se vama naš klub iskreno zahvaljuje za vse delo in trud, ki sta ga vložila vanj. Ko je bila Planica ustanovljena pred sedmimi leti, si bil Ti, Slavko, tisti ki si dal pobudo za to. Zato smo sklenili, da Ti izročimo za to in za vse Tvoje kasnejše delo za klub, največje priznanje, kar jih zmoremo. In to je, da si od danes do življenjski častni član našega kluba. Sprejmi tole plaketo častnega članstva, naj Ti bo v ponos in lep spomin na nas.

Naročite!

RODNA GRUDA

mesečna ilustrirana revija za Slovence po svetu.

SLOVENSKI KOLEDAR

vsakoletni zbornik za Slovence po svetu z barvnim koledarjem.

Naročil asprejema:

Slovenska Izseljenska Matica,

Cankarjeva 1/II

61001 Ljubljana

Slovenija — Jugoslavija

Na zalogi imajo tudi kasete in gramofonske plošče.

PROŠNJA DOPISNIKOM

Naprošamo dopisnike, da nam prispevke za oktobersko številko pošljejo najkasneje do 8. oktobra.

Rezervirajte sobotni večer 23. oktobra za družabni večer, ki ga bo priredil klub Triglav v Masonic Hallu v Guildfordu.

Zvedeli smo, da je ga. Ivanka Škof, učiteljica slovenske šole v Melbournu, poskrbela, da bo v Cankarjev spomenik vzdignjen tudi primerno velik kamen, ki ga s tem namenom prinaša prav z vrha Triglava.

INSTALLATION SERVICE — REPAIR HOME OIL HEATING

Kar nenadoma pride zima. Da je tu opazite šele, ko vas zazebe. Mrzla hiša ni dom, je le stanovanje.

Spremenite stanovanje do prihodnje zime v topel in prijeten dom!

Za podrobnosti telefonirajte na:

Stanko Fabjan

80-5733

104 Charles Str., — PUTNEY.

KLINIKA ZA NEGO KOŽE IN ZDRAVJ

346 Illawarra Rd., Marrickville

Nasproti železniške postaje.

Telefon 55-5777

- odprava nezaželenih dlak z elektronskimi aparati,
- zdravljenje kroničnega katarja želodca, revmatizma, išijasa, zaduhe, razširjenja žil itd.

ZDRAVIMO Z NOVO ELEKTRONSKO MASAŽO,
brez telovadbe, dijete ali zdravlil.

Mr. & Mrs. Machaalani, lastnika
z mednarodno diplomom.

(Not medical practitioner)

OB OBLETNICI MLADINSKEGA KLUBA

Naš "Triglav", žal, še ne more izhajati bolj pogosto, pa moramo zato pisati o dogodkih, ne da bi jih lahko preje napovedali. Tako je tudi z mladinskimi prireditvami. Od njihovega sporeda do konca septembra nam preostane le še dve, o vseh ostalih pa lahko samo še poročamo. Na obsežnem sporedu so imeli družabno kegljanje v Enfieldu, praznovanje prve obletnice mladinskega kluba, medtem ko bo pa "Triglav" v tisku, pa bodo šli na umetno drsališče v Canterbury in še na piknik v Lane Cove. Imeli pa bodo disco dance 18. septembra in prvi sestanek novega odbora po običnem zboru, na katerega vabijo vse člane. Pogovorili se bodo o delu v naslednjem odboju.

Njihova prireditev 15. avgusta pa je bila posvečena prvi obletnici mladinskega kluba. Za ples jim je igral rock-and-roll band in popoldne jim je gotovo minilo prehitro. Tisto, na kar sem bil pa posebno pozorem, pa je bila kratka, a zelo značilna proslava, ko je stari odbor zaupal novemu skrb za njihov klub. Silvia Karbič, prva predsednica, je v imenu starega odbora prevzela spominsko plaketo z imeni ustanoviteljev, ki bo sedaj krasila mladinsko sobo... Novi predsednik Frank Čufer pa je seveda v imenu novega odbora z veseljem obljubil, da bodo nadaljevali delo, ki ga je prvi odbor zastavil.

Omeniti moram tudi njihovega napovedovalca Danija Jakšetiča. S kakšno sproščenostjo je vodil prireditev! V prvi priložnosti mu je treba zaupati angleško napovedovanje na kakšni bolj zahtevni prireditvi. Vtis, ki ga bo napravil, bo izredno prijeten. Na prireditvi so imeli tudi tekmovalstvo v pečenju tort. Prvo nagrado je dobila Denise Mattani (izmed sedmih). Posebno torto za klubske rojstni dan pa je naredila Julie Miklavčič.

Kadar opazujemo to prijetno vrvenje naše mladine, se nam kar stoji po tistih dneh, ko smo bili v njihovih letih. No ja, vse v svojem času! Zato jim pa moramo nuditi vse, da bodo imeli lepe spomine na mladost. Dodati bi bilo dobro le to, kar bi gotovo še bolj poživelo njihovo delo, da bi se s kakšnim kulturnim nastopom pridružili našim prireditvam.

NIKOLA TESLA

Letos je minilo 120 let, odkar se je rodil v Liki na Hrvaškem Veleum Nikola Tesla, izumitelj mnogoterih elektrotehničnih naprav, brez katerih si ne bi mogli zamisliti današnje civilizacije. Večino svojega življenja je preživel v Ameriki, a je vedno ostal navezan na svojo rojstvo domovino. Ob tej obletnici bo zagrebška televizija posnela nadaljevanje o njegovem življenju in po-menu njegovega dela.

Na osrednji proslavi pred njegovo skromno rojstvo hišo sta govorila tudi pokrovitelj proslave predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito in posebni poslanik predsednika Združenih Ameriških Držav g. James Fletcher.

P.

FROM THE NEWLY ELECTED PRESIDENT OF TRIGLAV YOUTH CLUB

I was elected president of the Triglav Youth Club on tenth July this year, and I am very happy and honoured to be in this position. On behalf of The Youth Club, I thank very much the first youth committee, headed by Sylvia Karbic, who showed great initiative on starting the Youth Club and maintaining it. They've done a great job during the first year, and due to their good organization, we had some very successful activities. I know that this new committee and I will continue that great work which has been done by the previous group.

As before we strongly urge more youth, especially those friends of the present members, to become members in the near future, and to attend our various functions. We would like to see more people attend our dances. Previous dances were very successful, and for those who attend them thoroughly enjoyed it. Activities such as Bowling, Ice skating etc. have been very successful, and we like more people attend them. We also hope to introduce new

activities.

We are glad to have such a great back up from the main Club, they've helped facilitated us a lot, and I know that in the near future as the Club grows, so will the Youth Club.

Support our Club and come to our functions.

Frank Cufer

Mr. Frank Cufer

NOVO IGRIŠČE

Na predlog gospoda Izidorja KARBIČA je klubske odbore Triglava odobril gradnjo igrišča za odbojko, košarko in drugo. Igrišče naj bi predvsem služilo mladinskemu odseku in šolski mladini. Od načrta do pričetka del je bila samo nedelja in že smo na Triglavu videli gospoda Danila ŠAJN-a, ki je pridno ravnal zemljo in pripravljaval teren. Ko se bo zemlja malo "usedla", bodo nadaljevali z delom.

Novo igrišče bo velika pridobitev za triglavsko življenje in je treba idejo toplo pozdraviti. K nameravanemu igrišču bi bila vmesna morda le ena pripomba: če bi igrišče podaljšali za kake tri metre, bi bilo uporabno tudi za tenis.

Izidor Karbič in Danilo Šajn
sta zakoličila igrišče

ŠOLSKO OBVESTILO

S poukom na Triglavski dopolnilni šoli (Public School Canley Vale) bomo ponovno pričeli v soboto 18. septembra 1976 ob 2h popoldne.

Prosimo starše, da bi ta dan tudi sami prišli v šolo in to v čim večjem številu.

Za vodstvo šole:
Mariza Ličan

NAJ SE VRATA NA STEŽAJ ODPRO

Brezdvomno slovenski izseljenski živelj sedaj napreduje v najboljšem smislu, odkar sem v Avstraliji. Različne dejavnosti se pojavljajo na vseh koncih in krajih, kar privlači in vspodbuja od trdega dela utrujenega rojaka. Prireditev Triglava v februarju in prireditev Slovenskega društva v Strathfieldu v juliju je močan dokaz temu.

Kljub temu pa si drznem vzeti pero in napisati tele stavke opominjajoč rojake, da bomo morali pot naših naporov v bodočnosti rahlo spremeniti v dobrobit mladoživja, ki se grozljivo oddaljuje od slovenskega bistva. Moramo priznati, da je bila malokatera prireditev namenjena k zožanju generacijske vrzeli, ki je na žalost dvojna: starši-otroci nasploh, v našem primeru pa še starši Slovenci— otroci Avstralci. Ni lahko popeljati odrasčajočega otroka na prireditev ali zabavo, če mu to ni zanimivo. Ob tem dejstvu je treba razmišljati! Koliko naših mladincev ve za Cankarja, Prešerna, Trubarja, Gregorčiča in druge, v katere spomin je usmerjen ves trud teh pohvale vrednih prireditev. Mladina je lačna sodobnosti in da bi se ji približali, bo treba vsaj za trenutek sleči plašč spominov. Dejavnosti bo treba vsaj za trenutek sleči plašč spominov. Dejavnosti bo treba usmerjati tako, da bi mladi z veseljem pristopali k skupnemu delu za slovenstvo in kasneje brez težav nadomestili nas. Če bomo uspeli v tem, potem se bo slovenščina obdržala vsaj kot nujna vspretnica. Razumljivo pa je, da je treba področje takih dejavnosti skrbno izbrati. Dovolite mi predložiti eno takih dejavnosti. To je film. V tej kratki besedi se skriva neizčrpno število konjičkov (hobijev) kot igranje, petje, pisanje

On the 15th August, 1976 we celebrated our 1st Birthday by holding a dance featuring an up and coming rock group "Copper Highway". This dance was well attended and everybody had a good time. During this dance the new committee presented its previous committee members with a plaque and a bottle of Champagne and we also expressed the hope that we will be able to carry on with the success and support which they had.

We feel that our youth centre is a meeting place for one and all where any ideas and suggestions put forward are discussed and arrangements are then made for our future functions and entertainments, which we hope will be attended not only by the regulars but also by any newcomers the ages of 13-25 and any nationality would like to join. If you have not had the opportunity to come to our activities and meetings come along and we will assure you that you will be welcomed into our community. Help us to succeed in continuing, only by your attendance and support can we arrange any major excursions.

Come to our next meeting on the 25th September at 5 o'clock.

"THE MORAL SUPPORT WE
RECEIVE FROM YOU HELPS
OUR CLUB TO FLOURISH"

We feel that all our members enjoy themselves at every one of our activities. They have proved this by their regular attendance in the past. By providing these functions the members have the opportunity of meeting people their own ages and have a good time all in one go.

We would like to say a "Special Thank You" to all the parents who have assisted us in the past and we hope that more parents will assist us in the future. It is their help which enables us to enjoy ourselves to the utmost.

"THANK YOU."
Secretary,
M. Lever.

skript, ličenje, risanje in izdelava kostimov, dekoracija in osvetljevanje stanovanj, ročna dela, glasba, režija in tako naprej. In kar je najvažnejše, nazadnje nas pritegne skrivnost uspeha. Živa slika je torej postala mogočna oblika človekovega izražanja. Lahko na prste preštejemo tiste, ki jih niti ena od navedenih stvari ne bi zanimala. In če pridenemo, da bi se skozi njihove hobije ob ustvarjanju filma rodili uspehi, lahko z gotovostjo trdimo, da nam bo ob naši sedemdesetletnici nekdo od potomcev čestital v slovenščini, kar bi bilo brezdvomno najlepše darilo našega življenja.

Dejavnosti je torej na pretek, potrebno jih je le prilagoditi tako, da bo mladim pot privlačna in odprta. Le tako bomo preprečili grozljiv izbris materinščine, hkrati pa dvignili ponos slovenskega izseljenca.

Ernest Žibert

KARANTANIA IN MIROLJUBNO SOŽITJE.

Člani društva Karantania v Canberri so priredili že tretji Družabni večer. Udeležba je bila zelo uspešna, zopet so nam prav živahno zaigrali mladi člani "Mavrice" iz Sydneya. Ta večer je bil pomemben posebno za družino Sečko, kajti s številnimi veselimi gosti, so praznovali zaroko njihove hčerke in s tem prispevali, da je bil večer še bolj pester. Zahvaljujemo se vsem gostom za udeležbo, mladim zaročencem pa prisrčno želimo veselo prihodnost.

Lepo je videti naše ljudi, ko se zberejo z dobrim namenom, torej, da se s pesmijo in plesom malo razvedrijo in v domačem jeziku prijateljsko pogovorijo o zadevah iz vsakdanjega življenja. Družabnost in mirno sožitje, je kulturna potreba vsakega civiliziranega človeka. Razumljivo, pri tem pa je potrebno malo strpnosti in medsebojnega spoštovanja.

Karantanci smo se zbrali, 21. avgusta na prvem članskem sestanku, kjer smo po demokratičnih načelih živahno obravnavali pravilnik. Glas ali pripomba vsakega prisotnega člana, je bila enakopravno upoštevan. Naše društvo ni vezano na nobeno stran bodisi versko ali politično. Je in bo ostalo popolnoma neodvisno. Ravno zaradi načel neodvisnosti društvo nima namena delati razlike oziroma razločevati člane po njihovih osebnih nagnjenjih. Vsak

pošteno misleči Slovenec je dobrodošel, brez ozira ne svoje versko ali politično prepričanje, mora pa imeti zavest, da imajo tudi drugi svojo čast in pravico do tega.

V bodoče bomo tudi Slovenci v Canberri imeli našo slovensko radijsko oddajo, pol ure na teden. Program v slovenskem jeziku bo vsak petek, ob pol osmih zvečer. Čas bo razdeljen med obe slovenski društvi v Canberri, torej en teden Karantania, drugi pa naše sosednje slovensko društvo. To je popolnoma pravilno iz naše strani, kajti vsi smo Slovenci in imamo iste pravice pri širjenju slovenske kulturne dejavnosti. Za urejevanje programa pa bo seveda odgovorno vsako društvo za sebe. Torej v petkih zvečer ob pol osmih poiščite na vašem radiju postajo 2xx in prisluhnite.

Vsem bralcem "Triglava"
lep pozdrav!

Ciril Setničar

SAD PRVE SLOVENSKE KMEČKE OH CETI V AVSTRALIJI

Marija in Lenart Jazbec sta bila prvi slovenski par, ki se je poročil na taj ohceti. V četrtek 5. avgusta pa se jima je rodil sin Mihael. K temu družinskemu dogodku čestitajo ponosni mame in očetu vsi člani kluba Planice in številni prijatelji, kakor tudi člani kluba Triglav iz Sydneya.

ZG.

ZAHVALA MATICI

Otroci in starši Triglavske dopolnilne šole v Sydneyu se najlepše zahvaljujemo Slovenski izseljenski matici za prekrasno in številno pošiljko učnih knjig, ki jih bomo tako v šoli kot izven nje s pridom uporabljali. Zahvaljujemo se tudi, da ste voditeljico naše šole TETO MARRIZO tako lepo sprejeli in ji pustili izbrati toliko poučnih in zanimivih knjig, predvsem pa iz srca hvala, da ste nam darovali Cankarjevo oprsje, ki bo krasilo naš Cankarjev spomenik.

Gospa Marija Jazbec s sinom
Mihaelom

BODI FANT, KAKOR SE SPODOBI

Oče nam je pri igri vedno pomagal. Srčno rad nam je delal lesene sablje, puške, čolnice, mlinčke. Na pravil nam je tudi velik lesen voziček, ki smo ga imeli za lokomotivo. Če je igra tako zahtevala, smo ga naglo spremenili v gasilski, rešilni ali pa pogrebni voz.

Nekoč je oče slovel na ograji balkona, kadil pipico in nas gledal. Rad je imel otroke. Nikakor pa ni mogel trpeti, če je kak pobalin klet ali kako drugače grdo govoril. Takega je narahlo prijel za ušesa in ga odpeljal v svojo delavnico, ki je bila poleg drvarnice na dvorišču. Tam mu je pokazal največjo pilo in zagrozil:

"Če te bom še kdaj slišal tako govoriti, ti bom s tole jezik opilil. Le zapomni si, kajti če kaj obljubim, tudi storim! Tu imaš groš, pa bodi fant, kakor se spodobi!"

Deček je v zadregi mečkal groš v umazani peščici, tople in prisrčne očetove besede so mu raztopile gnezdo grdobije v srcu.

Tone Seliškar

Iščemo rojaka, kateri se že dalj časa ni javil svojim domov v Maribor. Njegov zadnji naslov je bil:

Milan MALEK
107 Frazer St.,
MARRICKVILLE — Sydney

Po skopih podatkih, ki smo jih mogli dobiti na tem naslovu, se je verjetno odselil v Melbourne. Če ga kdo pozna ali ve za njega naj javi njegov naslov na naše Uredništvo Triglava

P.O. Box 40
SUMMER HILL NSW 2130

Za to številjko Triglava nismo prejeli novic od Jadrana iz Melbourn, ker je dopisnica ga. Ivanka Škof na počitnicah v Sloveniji. Jih bo pa zato več v prihodnji.

Novo! Novo! Novo!

OD SEDAJ NAPREJ SMO SKUPAJ Z VAMI TUDI V AVSTRALIJI.

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

(ZDRUŽENA JUGOSLOVANSKA IZVOZNA IN KREDITNA BANKA)

S poslovno mrežo širom Jugoslavije in s predstavništvom v inozemstvu. Svoje predstaništvo je odprla tudi v Sydneyu. Za vse nasvete o finančnih vprašanjih v Avstraliji in Jugoslaviji se obrnite na nas.

Vaše denarne pošiljke v domovino bodo na najboljše in najhitreje realizirane preko naše banke. Kadar pošiljate denar v vaši banki, zahtevajte da se bo vaš ček glesil na:

Mi smo najstarejše jugoslovanska banka v mednarodnem finančnem poslovanju, naša tradicionalna poslovnost je garancija vašega uspeha.

Ako nam pišete naš naslov je:

Yugoslav Export & Credit Bank group
P.O. Box 88 Queen Victoria Buildings,
Sydney 2000 NSW

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

Če nas želite obiskati v Sydneyu, naš naslov je:

31 Market St., St. Martin's Tower v petem nadstropju Sydney

Telefoni: 29 5210, 29 1050

NAŠE POSLOVA MREŽA V JUGOSLAVIJI:

Beograd, Bar, Čačak, Bitolja, Koper, Kragujevac, Kruševac, Pančevo, Tuzla, Leskovac, Svetozarevo, Bor Zaečar, Negotin, Kladovo, Majdanpek, Boljevac, Knježevac, Subotica, Kaniža, Bajmak, Cantavir, Hargoš in drugi. Naše poslovalnice v vašem starem kraju so vaš finančni servis.

VESELI VEČER V LJUBLJANI

Kakor lastovke spomladi se vračajo izseljenci iz vsega sveta vsako leto na obisk v svojo domovino. Letos, kakor vsako leto, tudi Slovenec iz Australije ni manjkalo med njimi.

Lepega sobotnega večera smo se zbrali v studio RTV Ljubljana, kjer so za ljubljansko televizijo snemali nastop izseljeniških skupin in ansamblov. Zbralo se nas je kar precej, nekaj nastopajočih, nekaj pa nas je predstavljalo publiko. Večer so začeli z živahnimi in dobro zaigranimi melodijami Veseli Alpinci iz Toronta. Sledila jim je skupina mladih glasbenikov Alpe-Adria, ki so bili vsi zelo mladi in so zaigrali zelo dobro, nekaj celo originalnih skladb. S Kristino Kukovčev, ki je sedela poleg mene, sva se dregnili in rekli: "Le pogledj, kako bi se naš Martin Konda s svojo skupino postavil tukaj!" Še bolj zgovorni pa sva postali, ko je skupina iz Nemčije zaplesala nekaj narodnih plesov. Obe sva se obrnili na Emila: "Le pogledj, ravno tisti ples plešejo, ki ga je plesala naša folklorna skupina, in na isto melodijo!" Njihova mlada grupa je zaplesala nekaj zelo ljubkih plesov, ki so bili primerni za njihovo starost, saj so bili večina njihovih članov še predšolski otroci.

Naslednji je nastopil šestnajstletni Jimmy iz mesta Fontane v Califor-

niji, kjer je njegov oče mestni župan. Jimmy ima doma v Ameriki svojo glasbeno skupino in tudi sam komponira pesmi v slovensko-ameriškem stilu, kjer je slovenska polka pomešana s staro ameriško polko, ki se je lahko spomnimo iz kavbojskih flmov. Jimmijev stari oče je bil rojen v Sloveniji, njegov oče in on sam pa sta bila rojena v Ameriki in Jimmy, kot mnogi naši v Australiji rojeni otroci Slovenec, ne zna govoriti slovensko, zna pa peti v slovenščini in njegov ansambel igra največ slovensko glasbo.

Za njim so nastopili bratje Plesničar iz Melbourne. Ko se začeli igrati, se je ena od Američank, ki je sedela za nami, nagnila naprej in rekla: "Ali so to vaši? Dobro igrajo." Mi iz Australije smo ponosno pokimali in nismo hoteli nič povedati, da je Melbourne daleč od Sydneya in da smo za brate Plesničar doslej samo slišali. Pri naslednji pesmi, ki je bila še boljša, smo se še bolj ponosno držali in na koncu smo se med splošnim navdušenjem pohvalili: "Ja to so pa naši!" Snemanje je bilo končano, prikupna napovedovalka je zaključila s pojasnili za ljubljansko publiko in mi smi se ob pol desetih zvečer znašli na cesti pred lepo novo zgradbo ljubljanske televizije. Bil je lep poletni večer in po dobri slovenski navadi

smo bili žejni. Krenili smo čez cesto, kjer stoji hotel Turist z lepim vrtom. Ljudi je bilo že malo in natakariji so se ob pogledu na množico ljudi (bilo nas je okrog štiri-deset) kar prestrašili. Plesničarjevi fantje so prinesli kitare s seboj, Jimmy je prinesel svojo harmoniko in kmalu se je pričelo resnična predstava večera. Ob stari slovenski narodni pesmi smo vsi z navdušenjem pritegnili. Ko pa so Plesničarji začeli z ognjevito latinsko ameriško pesmijo, so se začeli zunaj ob vrtni ograji zbirati mimoidoči in ko je prišel na vrsto najnovejši rock, jih je bila zbrana že cela množica in navdušene mladoletnice so začele ploskati v ritmu. Slovenski izseljenci od drugih miz so se začeli zbirati okoli naše mize in občudovali naše glasbenike, mi pa smo se sončili v odsevu njihovega uspeha.

Okrog nas pa so tekali obupani natakariji in nam dopovedovali, da imajo odprto samo do desetih, sedaj je pa že čez to uro in naj vendar že gremo domov. Domačini so nam pojasnili, da smo prišli v Ljubljano ob nepravem času. V poletnih mesecih, ko je čas dopustov, je Ljubljana praktično prazna, saj večji del ljudi gre na morje in tudi restavracije delajo samo s polovico osebja, zabav pa v Ljubljani poleti sploh ni. Uprli smo se, da na sobotni večer, sredi poletja in prijetne družbe že ne bomo šli ob desetih spat. Povedali so nam, da ima hotel Union odprto restavracijo na vrtu do polnoči. Ni nam preostalo drugega. Fantje so vzeli instrumente v roke, vsi smo vzeli pot pod noge in ob zvokih pesmi "Oh when the saints go marching..." smo odkorakali proti hotelu

Union. Spotoma se nam je pridružil še več turistov, ki smo jih srečali na ulicah. Srečali smo tudi nekaj policajev in smo se malo prestrašili, če jim mogoče naš koncert ne bo všeč, pa so se nam samo prizanesljivo smehljali. Videti je, da nismo delali prevelikega kravala. V restavraciji hotela Union so nas z navdušenjem sprejeli. Mirno, svečano in elegantno vzdušje restavracije se je v hipu spremenilo, razmaknili so mize in napravili plesišče. Gostje, ki so prišli tja večerjat, so z veseljem zaplesali. Kmalu so začeli prihajati k naši družbi gostje, od katerih so nekateri že srečali brate Plesničar na festivalu slovenske pesmi v Ptuj, drugi so jih poslušali, ko so igrali v Velenju in v drugih mestih Slovenije in vsi so bili navdušeni nad jimi. Kasneje smo izvedeli, da so fantje napravili dolgo pot po kontinentu in igrali izseljencem v različnih krajih Evrope, v zadnjih mesecih pa so potovali po Sloveniji in imajo pred seboj še obširen program, preden se bodo proti koncu leta vrnili v Avstralijo. S svojim obširnim programom narodne glasbe, latinsko ameriških ritmov in moderne "pop" glasbe so imeli povsod veliko uspeha. Prav tako velik uspeh je bil tudi ta nepričakovani zabavni večer v Ljubljani in če ne bi bili vsi prisotni drugi dan namenjeni na izseljeniški piknik v škofjo Loko, bi se verjetno še bolj s težavo razšli, kot smo se. Prepričana pa sem, da je ta večer ostal vsem v najlepšem spominu in da se ga z enakim veseljem spominjajo vsi naši prijatelji iz Amerike, Nemčije in Francije, ki so se ga udeležili.

MARTHA SMUK

ADRIATIC

TRADE & TOURIST CENTRE

Mi smo najbolj razširjena in izkušena turistična agencija za Slovenske rojake in ostale Jugoslovane v Avstraliji. Najdete nas skoro v vseh zveznih deželah, glavni urad pa imamo na novem naslovu:

31 YORK & MARKET STREET,
SYDNEY, N.S.W., 2000.

Telefonske številke: 29-5210 ali 29-5481. Govorite lahko v slovenščini.

Naše podjetje ima veliko podružnico v Newtownu (Sydney) na 347 King Street, telefon: 516-1558 ali 516-1563,

Cabramatti in drugih večjih predmestjih.

V glavnem mestu Avstralije v Canberra nas zastopa

EGON KATNIK

P.O. Box 564,

QUEANBEYAN, N.S.W., 2620.

Telefon: 88-2630.

Rojaki v Melbourne nas lahko dobijo v naši podružnici za Victorijo:

ADRIATIC TRADE & TOURIST
CENTRE

177 Collins Str.,

Melbourne, Vic., 3000.

Telefon: 63-7441.

ADRIATIC — urejuje vse, kar je v zvezi s potovanjem, pa naj bo to po Avstraliji, v domovino ali iz domovine, ali v katero koli deželo na svetu.

MI IMAMO AGENCIJO ZA: QANTAS — JAT — JAL — LUFTHANSA — AIR CANADA in vse druge večje in manjše letalske in plovne družbe. Naše podjetje je član mednarodne potovalne agencije IATA.

ŠE NEKAJ NOVIC IZ DOMOVINE

NOVA TOVARNA TRAKTORJEV V ŠTORAH

ŠTORE — Nova tovarna traktorjev, ki jo gradijo v štorah pri Celju, bo na osnovi pogodbe o dolgoročnem poslovnem sodelovanju in skupnem vlaganju med tamkajšnjo železarno, ljubljansko "Agrotehniko" in italijanskim "Fiatom" začela s proizvodnjo v začetku prihodnjega leta. Kot predvidevajo, bodo v Štorah prvo leto naredili približno 4000 traktorjev tipa "402" in "404" s 1942 KM. V naslednjih štirih letih naj bi proizvodnja dosegla 10 tisoč traktorjev letno. Pogodba o skupnem vlaganju predvideva, da bi polovico proizvodnje izvozili.

Po oceni strokovnjakov Železarne Štore že imajo zagotovljeno tržišče za svoje traktorje za nekaj let vnaprej, pričakujejo pa, da bodo izvozili veliko več kot samo polovico skupne proizvodnje.

"JELOVICA" HIŠE V ITALIJI

LJUBLJANA — "Jelovica" iz škofje Loke bo postavila v severovzhodni Italiji, ki jo je maja prizadel katastrofalni potres, več kot 300 montažnih hiš. Po pogodni med Jelovico in firmo Tachino iz Vidma bo tovarna poslala v Italijo 165 montažnih hiš v skupini vrednosti milijardo lir.

V škofiji Loki pričakujejo, da bodo takšno pošiljko v istem obsegu ponovili tudi še kasneje. Prve montažne hiše bo Jelovica postavila že

prihodnje dni, ostale pa do začetka zime.

Montažne hiše "Jelovica" so doslej že večkrat prispevale k rešitvi stanovaljskih problemov na območjih, ki so jih prizadele naravne katastrofe, začeni od Skopja, kjer so postavili 200 hišic, pa do Kozjanskega, kjer že stoji sto takšnih montažnih zgradb. Večje število montažnih hiš bo Jelovca, kot pričakujejo, postavi tudi v Posočju.

POHIŠTVO ZA POLJAKE

LJUBLJANA — "Slovenijales — trgovina" bo od septembra do decembra izvozila na Poljsko za 2.200.000 dolarjev pohištva. Gre za del poslov, ki so rezultat dogovora jugoslovanskih in poljskih bank. Po tem sporazumu bodo poljska podjetja kupila za 15 milijonov dolarjev blaga v Jugoslaviji, od tega za 10 milijonov pohištva in bele tehnike v vrednosti 5 milijonov dolarjev.

"Slovenijales-trgovina" bo izvozila pohištvo "Alplesa", "Bresta", "Mebla", "Savinje", "Jele" iz Sabca in drugih. Da gre za pomemben posel, priča tudi podatek, da je Slovenijales lani izvolnil na Poljsko v vrednosti 300.000 dolarjev, letos pa so predvidevali za 368.000 dolarjev izvoa. Že v naslednjem letu računajo pri Slovenijalesu na večje izvozne posle s Poljaki, ker bodo oktobra leto soprli v Varšavi svoje predstavništvo.

V BEOGRADU 15.360 BRUCOV

BEOGRAD — Fakultete v Beogradu bodo v novem šolskem letu sprejele 9.360 rednih in 6.000 izrednih študentov v prvo leto študija. Predvidevajo, da pa bo število kandidatov za vpis na fakultete precej večji.

RAZISKOVANJE POTOPLJENE LADJE

DUBROVNIK — Odrpli so še zadnji zabo, ki so ga potapljači izvlekli iz nedavno najdene potopljene ladje blizu otoka Kaločep pri Dubrovniku. V zaboju je bilo mnogo različnih nožev, precej žlic in predmetov iz muranskega stekla, biserov in drugih podobnih okraskov. Čeprav arehologi pravijo, da ne gre za kakšno senzacionalno najdbo, pa so prepričani, da jim bo ladja v marsičem pomagala razkriti takratne življenjske razmere. Niso pa še mogli ugotoviti ali se je potopil ob koncu 16. stoletja ali v začetku 17. stoletja. Če se je potopila po letu 1629 bodo lahko ugotovili, čigava je bila, saj dubrovniški arhiv hrani podatke o vseh pomorskih nesrečah v teh krajih od takrat pa do danes.

TERMINAL V FERNETIČIH

Po daljšem premoru so zopet pričeli z deli za gradnjo tovarnega terminala na italijansko-jugoslovanski meji pri Fernetičih. Druga skupina del, za katero so izdali gradbeno dovoljenje, predvideva gradnjo osrednjega poslopja in nekaterih cestnih povezav, ki bodo omogočile reden začetek poslovanja terminala.

TERANA KMALU ŠE ENKRAT VEC

SEŽANA — Z rodovitno zemljo

ne ravno bogata kraška pokrajina je "domovina" znanega terana. Tega sedaj pridelajo od 1,3 do 1,7 milijona litrov letno, v prihodnjih letih pa se bo proizvodnja povečala, tako da ga bodo proizvedli 1,7 milijona litrov.

Sedanjih 350 hektarov vinogradov bodo posodobili, razen tega pa vinorodne površine razširili še za 150 hektarov. Za vse to bo potrebnih 12 ali 13 milijonov din in pa še globlje sodelovanje med zasebnim in družbenim sektorjem.

NAJVIŠJE PRIZNANJE ZA RIBEZOV SOK

LJUBLJANA — Ribezov sok Srbijanke iz Valjeva in ribezov cocktail celjskega Vitala sta dobila letošnje najvišje priznanje na mednarodnem sejmu vin, žganih pijač in sadnih sokov v Ljubljani.

Komisija, ki je v okviru tega sejma ocenjevala sadne sokove, je največ zlatih medalj prisodila ajdovskemu Fructalu — in to kar 10.

46 NOVIH LADIJ

REKA — Jugoslovanske pomorske ladjedelnice, združene v Jadranbrodu, bodo do konca leta 1980 po doslej sklenjenih pogodbah zgradile 46 ladij z 2 milijonoma ton nosilnosti, od tega 22 ladij za naročnike iz držav v razvoju.

IZUMI IN IZBOLJŠAVE V JESENIŠKI ŽELEZARNI

JESENICE — V jeseniški železarni so delavci letos prijaviili 35 izumov in izboljšav, s čimer so delovni organizaciji prihranili kakšnih 16 milijonov in 300 tisoč dinarjev.

Železarna že dolgo časa skrbi za različne oblike raziskovalnega dela. Letos je novatorjem izplačala za 384 tisoč dinarjev nagrad.

YUGOSLAV AIRLINES

Najkrajša in najenostavnejša pot domov je z J.A.T.-om.

Letala jugoslovanske letalske družbe imajo direktno zvezo med Sydneyem in Beogradom. Odlet iz Sydneya vsak četrtek 4.15 h popoldne in vsako nedeljo ob istem času.

Vsa pojasnila lahko dobite pri vašem potniškem agentu ali pa v pisarni

YUGOSLAV AIRLINES

88 Pitt Street, SYDNEY, telefoni: 221-2899, 232-3399.

Za rezervacije telefonirajte na: 221-2199.

V Sydneyu imamo svoj urad zdaj še na: 126 PHILIP STREET.

Pisarna je odprta od 9h zjutraj do 5.30 h popoldne, kakor tudi ob sobotah dopoldne med 9. in 12. uro.

Rojaki v Victoriji in Melbourne imajo na razpolago naše urade na

500 COLLINS STREET,

MELBOURNE — Telefon: 612-2256.

